Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1517 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 12 martie 1954

O viaţă mereu mai frumoasă

„Anul trecut m-am logodit, anul acesta mă căsătoresc. Se înţelege că în calitate de viitor „cap de familie" am planuri mari. Adevărat, deocamdată nu m-am îngrijit decît de începutul anului, dar chiar şi în această perioadă vreau să-mi cumpăr un costum de haine bleumarin pentru cununie iar în martie un pardesiu gris închis. In afară de acestea mai intenţionez să-mi cumpăr multe lucruri cu care să pun baza căminului meu familiar. Dorinţa mea cea mai mare este să am un cămin frumos. Sper că această dorinţă să mi-o pot realiza în anul 1954".

Proiectele acestea de viitor sînt ale unui tînăr muncitor maghiar — Iozsef Kovacs de la şantierul de construcţii navale „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Budapesta. Tînărul acesta visează un cămin fericit şi îndestulat. Realizarea visurilor lui nu aparţine însă unui viitor îndepărtat, unui viitor greu de precizat. Iozsef Kovacs ştie că, muncind cu rîvnă, stă în puterile lui să dea viaţă visurilor pe care şi le făureşte. Părinţii lui ca să-şi făurească un cămin au trebuit, desigur, să biruie multe greutăţi, să înlăture multe obstacole. Şi căminul lor n-a fost niciodată îndestulat, pentrucă în anii domniei burgheziei, familiilor muncitoreşti nu li se hărăzea altceva decît să flămînzească, să şomeze, să trăiască în mizerie.

Iozsef Kovacs priveşte cu încredere viitorul. Increderea lui în belşugul zilelor ce vor veni este încrederea tuturor tinerilor care trăiesc în ţările de democraţie populară.

In anii puterii populare, viaţa oamenilor muncii din ţările de democraţie populară a căpătat un alt curs. Politica partidelor comuniste şi muncitoreşti este îndreptată spre îmbunătăţirea neîncetată a condiţiilor de viaţă ale oamenilor muncii. Scopul tuturor eforturilor desfăşurate în aceste ţări este omul cu nevoile sale. Economia ţărilor de democraţie populară se dezvoltă în interesul satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale celor ce muncesc. Această economie — ferită fiind de plăgile inevitabile economiei capitaliste: şomajul, criza, anarhia în producţie — asigură o sistematică ridicare a nivelului de trai al maselor muncitoare.

Venitul naţional creşte an de an. Şi tot an de an creşte partea din venitul naţional destinată consumului individual şi nevoilor obşteşti. In 1953 în Cehoslovacia venitul naţional a crescut, potrivit datelor preliminare, cu 5 la sută faţă de 1952. 73 la sută din venitul naţional este destinat consumului individual şi nevoilor obşteşti iar 27 la sută dezvoltării viitoare a producţiei socialiste. A crescut simţitor venitul naţional şi în celelalte democraţii populare. In Bulgaria el este cu 16 la sută mai mare ca în 1952 iar în Ungaria cu 12 la sută.

Salariul real al oamenilor muncii din ţările de democraţie populară creşte neîncetat. Aceasta înseamnă că puterea de cumpărare a sporit, că banii primiţi în ziua lefii ajung pentru acoperirea mai multor nevoi, înseamnă că oamenii mănîncă şi se îmbracă mai bine, că necesităţile culturale le sînt asigurate într-o măsură mai mare.

In Bulgaria ca o urmare a succeselor în domeniul industriei şi agriculturii, a creşterii productivităţii muncii şi a reducerii preţului de cost al producţiei, a fost efectuată în anul trecut o nouă reducere de preţuri, a treia la număr. In Republica Democrată Germană din 1950 pînă în 1953 costul vieţii a scăzut cu peste 30 la sută. Numai ultima reducere de preţuri din 26 octombrie 1953 a adus populaţiei o economie de 540 miliarde mărci numai într-un trimestru.

Oamenii muncii din ţările de democraţie populară trăiesc din ce în ce mai bine. Dezvoltarea armonioasă a diferitelor ramuri ale economiei naţionale, lărgirea producţiei bunurilor de larg consum paralel cu creşterea industriei grele, face cu putinţă ca oamenii muncii să primească cantităţi de mărfuri din ce în ce mai mari. Anul trecut, în Republica Populară Chineză organizaţiile comerciale de stat au depăşit cu 32,4 la sută volumul vînzărilor din 1952. Volumul vînzărilor la mărfurile de larg consum a fost cu 21,69 la sută mai mare. Pînă la mijlocul lunii decembrie 1953, numai filiala din Şanhai a organizaţiei comerciale pentru bumbac şi produse de bumbac a expediat în diferite regiuni ale ţării cu 40 la sută mai multe ţesături de bumbac decît în întregul an 1952, adică atîta cît este necesar pentru confecţionarea a 300 milioane de costume.

In vremea burgheziei oamenii simpli, muncitorii care erau vlăguiţi în fabrici şi uzine, nu aveau asigurate nici cele mai modeste condiţii de locuit. In cocioabe dărăpănate şi în subsoluri inundate — aşa trăiau pe vremuri muncitorii. Acum, în toate ţările de democraţie populară se desfăşoară pe larg construcţia de locuinţe muncitoreşti.

Inainte vreme muncitorii trăiau cu gîndul la ziua de mîine. Oare unde voi munci azi? — era întrebarea pe care muncitorii şi-o puneau la începutul fiecărei zile. Pe atunci muncitorii nici în vis nu se gîndeau să urmeze facultăţi sau să plece în excursii în munţi. Anii care au trecut, odată cu schimbarea condiţiilor de viaţă, au dus la îmbogăţirea preocupărilor lor. Uzina „Clement Gottwald" din Vitkovici (R. Cehoslovacă) posedă patru cabane în masivele păduroase din munţii Beskydy din Moravia. Mii de muncitori petrec aci minunate zile de odihnă. Şi astfel oameni care cu ani în urmă erau flămînzi şi goi, pot fi astăzi văzuţi îmbrăcaţi în echipament sportiv, învăţînd cu atenţie schiul.

Avîntul cultural din ţările de democraţie populară este deasemeni o dovadă a creşterii nivelului de trai. Pentru cei ce trăiesc în aceste ţări a devenit un lucru cît se poate de normal ca oamenii simpli să fie întîlniţi prin librării răsfoind ultimele noutăţi literare sau pe băncile şcolilor descifrînd probleme de algebră. Poporului muncitor, acelora din rîndurile cărora în trecut se recrutau milioane de analfabeţi, le este astăzi larg deschis drumul spre cultură. In Polonia, în anul trecut, în fiecare săptămînă au fost construite în medie cîte 4 şcoli noi.

Uriaş este progresul realizat de sat în anii puterii populare. Satul bulgar Kamenika din ocolul Stanka Dimitrov era în trecut un cuibar de mizerie şi suferinţe. 29 la sută din populaţie suferea de boli grave. Acum satul este de nerecunoscut: el este electrificat şi asigurat cu apă. In centrul satului se află o şcoală nouă cu două etaje şi un spital nou cu o casă de naştere, farmacie, baie etc. Dacă mergi prin sat întîlneşti multe locuinţe noi.

Cînd citeşti relatările cu privire la viaţa mereu mai frumoasă a celor care trăiesc în ţările de democraţie populară nu poţi să nu-ţi aminteşti că în lume se mai găsesc ţări ca Porto-Rico în care mamele dau lut copiilor pentru a le astîmpăra foamea, sau că în India durata medie a vieţii omului este sub 30 de ani.

Milioane de oameni din ţările capitaliste şi coloniale trăiesc într-o cumplită mizerie. Ei poartă pe umerii lor povara unei economii militarizate, povara unei nebuneşti curse a înarmărilor.

Economia ţărilor de democraţie populară este însă o economie paşnică, a cărei dezvoltare se face în interesul celor ce muncesc, pentru creşterea bunăstării lor, pentru asigurarea viitorului lor luminos. Faptul acesta îl simt neîncetat oamenii muncii din aceste ţări — viaţa le este mereu mai frumoasă. Şi aceasta le dă un avînt sporit în muncă, dă aripi iniţiativei lor creatoare.

De cîteva luni la „Tăbăcăria Populară"-Ploieşti a luat fiinţă o secţie a tineretului, care lucrează din deşeuri bunuri de larg consum. Zilnic ies de aici zeci de articole de larg consum: serviete, ghete, căciuli pentru copii etc.

In fotografie: tovarăşul Siber Paul, responsabilul secţiei, împreună cu tinerii din secţie, în timpul lucrului.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Primele însămînţări

TIMIŞOARA (dela corespondentul nostru **Isacov Svetislav**).

In mai multe gospodării colective din raionul Timişoara au început însămînţările de primăvară.

Colectiviştii din comuna Dumbrăviţa au însămînţat numai într-o singură zi un hectar de mazăre, iar colectiviştii din comuna Pişchia au arat, grăpat şi însămînţat 2 hectare cu ovăz. Tot la fel membrii gospodăriei colective „Flacăra" din comuna Sînandrei au grăpat, nivelînd terenul pe o suprafaţă de 142 hectare, iar în ziua de 10 martie au ieşit cu 6 maşini de semănat la însămînţarea ovăzului şi orzului. Din prima zi a muncilor de primăvară s-au evidenţiat colectiviştii Golomoş Francisc, Popa Elena şi alţii.

Urmînd îndrumările Hotărîrii guvernului şi partidului cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţii a lucrărilor agricole de primăvară, colectiviştii şi toţi ţăranii muncitori din raionul Timişoara se străduiesc să obţină cît mai bune rezultate în muncă.

Au început muncile de primăvară

SIBIU (dela corespondentul nostru **Popa Gavril**).

Indrumaţi de organizaţiile de partid şi de sfaturile populare, ţăranii muncitori din raionul Sibiu muncesc cu elan pentru a traduce în viaţă sarcinile reeşite din Hotărîrea Partidului şi Guvernului cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţii a lucrărilor agricole de primăvară.

Folosind timpul favorabil din ultimele zile, ţăranii muncitori din unele comune ale raionului au pornit bătălia însămînţărilor de primăvară. Exemplu sînt colectiviştii din comuna Şelimbăr şi cei din satul Daia. Colectiviştii din Şelimbăr au terminat la timp reparaţiile şi alte pregătiri în vederea începerii campaniei de primăvară. Pentru a-şi respecta angajamentul de a lucra după minimele agrotehnice, ei au început însămînţările de îndată ce timpul le-a permis.

Numai în curs de două zile, cu ajutorul a 5 atelaje, colectiviştii din Şelimbăr au însămînţat 15 hectare de ovăz şi 3 hectare de floarea soarelui. Comunistul Matei Nicolae precum şi colectiviştii Crăciun Ion, Josan Ivlampie s-au evidenţiat în munca de însămînţări. Succese asemănătoare au obţinut şi colectiviştii din satul Daia, care au însămînţat pînă la 9 martie a.c. 20 hectare cu ovăz.

Alături de vîrstnici, tinerii din această comună, mobilizaţi de organizaţia de bază U.T.M., muncesc cu mult elan. Urmînd exemplul comuniştilor, utemiştii Despa Traian şi Radu Nicolae se numără printre cei evidenţiaţi în munca de însămînţări.

Exemplul colectiviştilor din Şelimbăr şi Daia a fost urmat şi de ţăranii muncitori din comuna Slimnic, care au arat o suprafaţă de 10 hectare, însămînţînd în acelaşi timp şi 2 hectare cu ovăz.

Printre cei care au început arăturile de primăvară se numără şi ţăranii muncitori din comuna Seda şi Răşinari. Urmînd exemplul comunelor care au început bătălia muncilor agricole de primăvară, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Sibiu, vor reuşi să termine cu succes muncile agricole de primăvară, să asigure recolte bogate în acest an.

Să descoperim şi să dăm în folosinţă terenurile nelucrate

Iniţiativa tinerilor din Singureni, regiunea Bucureşti

> Insufleţiţi de măsurile luate de plenara lărgită din august 1953 a C.C. al P.M.R. pentru creşterea producţiei agricole în vederea îmbunătăţirii nivelului de trai al celor ce muncesc şi de Hotărîrea Consiliului de Miniştri şi a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, care prevede ca niciun petec de pămînt să nu rămînă neînsămînţat, noi, utemiştii şi tinerii ţărani muncitori din comuna Singureni, regiunea Bucureşti, sub conducerea şi cu sprijinul organizaţiei de partid, ne angajăm:
>
> 1. — Prin muncă voluntară să cultivăm cu porumb furajer cele 4 ha. de teren nelucrat, descoperit şi arat în toamna anului 1953.
>
> 2. — Să descoperim toate locurile nelucrate care mai sînt în comuna noastră şi să le cultivăm.
>
> 3. — Să îngrijim culturile după regulile agrotehnice pentru a obţine recolte mari.
>
> 4. — Să predăm statului întreaga cantitate de furaje obţinută de pe aceste terenuri.
>
> Socotind că terenuri nefolosite se găsesc în numeroase comune şi sate din ţara noastră, noi chemăm organizaţiile U.T.M. să organizeze acţiuni largi pentru descoperirea şi darea în folosinţă a terenurilor nelucrate, mărind, în felul acesta, suprafeţele cultivate cu furaje, atît de necesare pentru dezvoltarea creşterii animalelor.
>
> Noi propunem ca luna aprilie să devină „Luna descoperirii şi dării în folosinţă a terenurilor necultivate".
>
> Sîntem siguri că descoperind şi cultivînd cu furaje fiecare petec de pămînt nelucrat, vom aduce o contribuţie de seamă la dezvoltarea şeptelului şi a producţiei animale în scopul ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii, din ţara noastră.
>
> De aceea, noi vom munci din toate puterile, şi cu tot elanul nostru tineresc pentru îndeplinirea angajamentelor luate.
>
> COMITETUL ORGANIZAŢIEI DE BAZA U.T.M.
> DIN COMUNA SINGURENI, REGIUNEA BUCUREŞTI

Dacă priveşti cu atenţie în jur, în timp ce străbaţi drumurile ce leagă satele patriei noastre, descoperi o mulţime de lucruri asupra cărora e bine să-ţi îndrepţi atenţia. Iată, la o răscruce, drumeţii şi-au făcut obicei să treacă pieziş ca să scurteze cîţiva paşi din cale. O jumătate de pogon de pămînt s-a bătătorit: pe el nu creşte nimic, căci nimeni nu se încumetă să-l muncească. „Mi-ar fi truda degeaba, gîndeşte omul. Eu ar şi însămînţez, alţii trec şi calcă în picioare semănăturile..."

Dacă faci socoteala sferturilor şi jumătăţilor de pogon bătătorite sau îmburuienite, care nu numai că n-aduc niciun folos, dar de cele mai multe ori strică, afli că în toată ţara sînt mii de asemenea bucăţele care primesc degeaba lumina soarelui şi ploaia roditoare.

Pe aceste terenuri se pot cultiva, mai ales, furaje, de care este atîta nevoie. Şi socoteşti: mii şi zeci de mii de kilograme de nutreţuri felurite se pot transforma în carne, grăsime, lapte, ouă, unt şi brînză.

★

Pe tot întinsul patriei, tineretul muncitor visează şi înfăptuieşte. Se construieşte un nou cămin cultural, se îndiguieşte un rîu, se duce lupta pentru producţii-record de grîu, porumb, cartofi, sfeclă, carne, lapte. Peste tot sînt tineri care-şi aduc părticica lor de muncă entuziastă la aceste realizări. Numărul lor e mare şi creşte mereu. In rîndurile de mai jos va fi vorba de tineri de acest fel, care urmează cuvîntul partidului şi a căror muncă modestă, dar folositoare, vine să se adauge la munca uriaşă a întregului popor.

Un grup de participanţi la acţiunea de dare în folosinţă a terenurilor nelucrate

Tinerii din comuna Singureni, raionul Mihăileşti — despre ei este vorba — nu sînt oameni deosebiţi. Muncesc zdravăn şi învîrtesc hora şi brîul cu dibăcie. Unora le place ca din cînd în cînd să-şi măsoare puterile într-o trîntă voinicească. Calităţi de acest fel au avut tinerii de aici de cînd există comuna Singureni; de cîţiva ani încoace, s-au mai adăugat însă şi altele. Tinerii citesc ziare şi cărţi, iau parte la treburile obşteşti, la acţiunile sfatului popular, la conducerea cooperativei. In organizaţia de bază U.T.M. au învăţat să fie constructori activi ai vieţii noi, să lupte pentru a da viaţă hotărîrilor partidului. Hotărîrile acestea ajung la ei pe căile obişnuite: Conferinţe la căminul cultural, referate în adunările organizaţiei de bază U.T.M., mărfuri mai multe şi mai bune la cooperativă, economiile familiei realizate din reducerile de impozite şi cote şi aşa mai departe. Ei se conving pe viu că aplicarea hotărîrilor partidului este deasemeni de folositoare în viaţa de fiecare zi; de aceea frămîntarea pentru îndeplinirea lor este crescîndă.

„In scopul îmbunătăţirii aprovizionării populaţiei şi al asigurării industriei uşoare şi alimentare cu materii prime este necesară atingerea şi depăşirea nivelului producţiei agricole dinainte de războiu şi creşterea simţitoare a producţiei de cereale panificabile, de porumb, cartofi, legume, plante furajere, carne, lapte". Aceste cuvinte, rostite de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în numele C.C. al P.M.R., la adunarea festivă pentru cea de a 9-a aniversare a eliberării patriei noastre, au găsit răsunet în inima şi mintea tinerilor din Singureni. La începutul toamnei anului trecut, tinerii din Singureni şi-au spus: „Trebuie să muncim mai bine pămîntul, să-i smulgem tot ceea ce poate da. Dar oare e destul? Oare nu putem face mai mult? Este ştiut că, dacă lucrezi mai bine, pămîntul îţi dă mai mult. Dar trebuie să existe şi alte căi de sporire a producţiei?" Atunci le-au sărit în ochi bucăţile de pămînt îmburuienite, bătătorite, nelucrate, unele din ele, niciodată. Cui i-a venit prima dată ideea de a le cultiva? Tinerii de la Singureni au socotit pe bună dreptate că nu aceasta este esenţialul. Ei au mers la faţa locului, au văzut, au chibzuit şi-au tras concluzia: „Iată, putem să scoatem ceva de aici".

Dintre bucăţile de pămînt despre care era vorba, una a mai fost lucrată cu doi ani în urmă. Alte două n-au mai simţit fierul plugului de 6—7 ani, iar ultimele două nu l-au cunoscut niciodată. Suprafaţa lor însumează cu totul vreo 4 hectare. Puţin, dar dacă ne gîndim că în fiecare din miile de sate din Republica noastră se găseşte, în mijlocie, cam tot atît, vedem limpede că mii şi mii de hectare pot fi mobilizate să producă în folosul întregului popor.

Tinerii ţărani muncitori şi-au dat seama că e nevoie de o muncă intensă pentru a aduce terenurile în stare de a fi cultivate şi că, pentru succesul iniţiativei lor, au nevoie de ajutor serios. Sub îndrumarea organizaţiei de partid, organizaţia de bază U.T.M. din comună a organizat o adunare generală deschisă, pentru discutarea problemelor legate de iniţiativa lor. Adunarea aceasta a avut roade. Mulţi dintre cei 200 de participanţi, tineri şi vîrstnici, ţărani muncitori, învăţători, salariaţi dela sfatul popular şi de la spitalul din comună s-au angajat să sprijine iniţiativa, să-şi dea contribuţia pentru ducerea ei la bun sfîrşit. Şi organizaţia de bază U.T.M. dela S.M.T. Călugăreni, prin reprezentantul ei, tovarăşul Constantin D. Constantin, şi-a luat angajamentul să-i ajute pe tinerii din Singureni.

Cu ce trebuia început? De bună seamă, cu arăturile de toamnă. A doua zi după adunarea ţinută în toamnă, pe terenurile care trebuiau nivelate şi arate au sosit opt pluguri, dintre care patru aduse de utemişti, iar celelalte patru de vîrstnici, în frunte cu secretarul organizaţiei de partid. Au mai venit, cu sape şi cazmale, aproape 30 de tineri din sat, dela spital şi de la şcoală. Pionierii şi şcolarii au ţinut să aibă şi ei partea lor de muncă în această acţiune.

In fruntea muncii a fost secretarul organizaţiei de partid, Ilie P. Simion, urmat de vîrstnicii Vasile Bădălău, Ilie M. Coţofană, Paraschiv Rădălie, Gheorghe Stăncună, Pulu Ilie, ca şi tinerii Nicolae Rădălie, Gheorghe Ioan, Ion Rădălie şi Constantin Hălău.

Pionierii Neacşu Ştefan, Pîrvu Constantin, Blos Helmuth, Malciu Ion şi Nicu Ion au sprijinit din tot sufletul pe fraţii şi părinţii lor în munca depusă.

In ziua următoare, numărul participanţilor la muncă s-a mărit: Au fost aproape 70 de tineri din sat, cărora li s-au alăturat 15 tineri salariaţi de la şcoală şi spital. Tot în această zi, în satul vecin, Stejaru, organizaţia de bază U.T.M. a pornit şi ea acţiunea pentru folosirea terenurilor necultivate după exemplul celor din Singureni.

Lucrările de curăţire, nivelare, ca şi aratul adînc al terenurilor descoperite de utemişti sînt terminate din toamnă. Zilele trecute utemiştii, tinerii şi mulţi ţărani muncitori din comună s-au adunat şi au analizat munca dusă pînă acum pentru valorificarea terenurilor nelucrate şi s-au angajat să ducă pînă la capăt această acţiune. In aceeaşi adunare ei au hotărît să cheme tineretul din întreaga ţară pentru a descoperi şi întrebuinţa asemenea terenuri acolo unde se află.

Peste puţină vreme, cînd se va putea lucra în cîmp, utemiştii din Singureni vor însămînţa terenurile respective cu porumb furajer. Recolta va fi o contribuţie la creşterea nivelului de trai al poporului muncitor. Utemiştii şi tinerii ţărani muncitori din Singureni vor putea spune cu mîndrie: „Iată, aici au fost terenuri nefolosite. Noi le-am cultivat în folosul poporului".

Fiecare organizaţie de bază U.T.M. dela sate poate să chibzuiască, să caute şi să folosească terenurile îmburuienite, nelucrate de ani de zile. Fiecare poate — şi are datoria — să-şi cîştige dreptul la această cinste de a-şi pune toate forţele în slujba sporirii producţiei agricole.

Bine înţeles, cadrele de conducere ale organizaţiilor U.T.M., activiştii comitetelor raionale şi regionale U.T.M. vor fi în fruntea acţiunilor tineretului muncitor dela sate, îl vor ajuta să-şi organizeze iniţiativele, îl vor ajuta să le ducă la bun sfîrşit. Sub conducerea înţeleaptă a partidului, utemiştii din toată ţara vor şti să lupte cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor de cinste ce stau în faţa lor.

B. CLATICI

Scrisoare din Uniunea Sovietică

Candidaţii marelui popor

Mai sînt cîteva zile pînă la marea sărbătoare a alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. De la un colţ la altul al uriaşei Ţări a Socialismului, din Kişinău pînă la Sahalin, din Arhanghelsk pînă la Aşhabad, poporul sovietic se pregăteşte să-şi trimeată reprezentanţii în cel mai înalt organ de conducere a statului sovietic.

In regiunea Sverdlovsk, ca de altfel peste tot în U.R.S.S., pregătirile sînt în toi. S-au deschis sute de centre de agitaţie în oraşele şi satele regiunii.

★

Pe Valentina Afanasievna Zueva din colhozul „Kirov", raionul Krasnoufimsk, o cunosc toţi oamenii din regiunea Sverdlovsk. Faima ei a trecut şi dincolo de hotarele regiunii. Şi cum să nu o ştie lumea, cînd an de an Zueva dă recolte-record de cartofi.

Prima dată a început să se ocupe de cultivarea cartofilor exact acum şapte ani. Pînă atunci lucrase ca tractoristă în acelaşi colhoz, unde venise după absolvirea unei şcoli de specializare a tractoriştilor. Brigada ei era întotdeauna printre primele şi de aceea era respectată nu numai de tineri ci şi de bătrîni, deşi pe atunci Valentina Afanasievna n-avea decît 25 de ani.

Cînd a primit sarcina să treacă în fruntea brigăzii care răspundea de cultivarea cartofilor în colhoz, Zueva n-a stat la îndoială. Cultura cartofilor era în acel moment una dintre cele mai arzătoare probleme pentru colhoz. Ca şi atunci cînd a intrat la şcoala de tractorişti, Valentina Afanasievna s-a apucat să citească cu sîrguinţă broşuri şi cărţi de specialitate, să studieze problemele în adîncime. In primăvara anului 1947, Zueva şi-a luat un angajament care pe mulţi i-a făcut să clatine cu neîncredere din cap: „Brigada noastră va culege 400 chintale de cartofi la hectar"! Şi şi-a ţinut cuvîntul cu cinste: nu 400, ci 427 de chintale a strîns ea de pe fiecare hectar. In anul următor brigada a cules cu 100 chintale mai mult la hectar. Pentru această recoltă-record V. A. Zueva a fost distinsă cu Ordinul Lenin.

In fiecare an, brigada fostei tractoriste culege tot mai mulţi şi mai mulţi cartofi, fapt pentru care Zueva a primit în 1951 înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Dar activitatea Valentinei Afanasievna Zueva nu se mărgineşte numai la munca pe cîmpiile colhozului. Ea este membră de partid şi participă activ la viaţa obştească. A făcut parte din delegaţia regiunii Sverdlovsk la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. şi este membră în comitetul regional de partid.

Pentru meritele sale, oamenii muncii din Krasnoufimsk au propus-o pe V. A. Zueva ca să-i reprezinte în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

★

Eram într-o seară în holul clubului „Casei colhoznicului", aşteptînd să intru în sala de cinematograf. Lîngă mine s-a întîmplat să fie un moşneguţ cu o bărbuţă rară, încălţat cu nişte „valenki" (cisme de pîslă) uriaşe, care-i ajungeau pînă la scurteica din blană de urs. Am intrat în vorbă. Era colhoznic, venise după treburi la Sverdlovsk şi acum, pentrucă mai era destulă vreme pînă la plecarea trenului, venise să vadă un film.

Cum e firesc în aceste zile, discuţia a început să se învîrtească în jurul alegerilor şi al candidaţilor.

— Eu sînt din colhozul „Ceapaev", ştii, din raionul Turinsc — mi-a spus bătrînul nu fără mîndrie în glas, uitîndu-se la mine, ca să vadă ce impresie au făcut cuvintele sale. Şi cum eu tăcusem, a continuat:

— N-ai auzit de colhozul „Ceapaev?" O să fie colhoz „deputăţesc".

— Nu înţeleg. Ce înseamnă asta?

— Hm. Asta înseamnă că un om din colhozul nostru va fi ales deputat. Ce, crezi că-i puţin lucru?

— Dimpotrivă. Dar cine candidează dela d-voastră din colhoz?

— Kiseleva. Da, da. Alevtina Vasilievna Kiseleva, agronomul nostru.

Şi bătrînul a început să-mi povestească despre agronomul lor, tînăra Alevtina Vasilievna Kiseleva, candidată în alegerile pentru Sovietul Suprem.

— Ei, de fapt, Alevtina Vasilievna nu-i de multă vreme în colhozul nostru. A venit abia acum cinci-şase ani, repartizată de Institutul de agronomie din Sverdlovsk pe care tocmai îl terminase.

De cum s-a apucat de lucru am văzut cu cine avem de-a face. Mulţumită felului cum a organizat munca, colhozul nostru a devenit unul dintre primele în regiune. Nu-i vorbă, nici înainte nu eram noi în coadă, dar ştii, nici fruntea. Uneori mai prin frunte, alteori mai pe la mijloc. In ultimii ani însă, sîntem întotdeauna printre primii: nu-i an să nu avem recolte bogate.

Dece asta? Pentrucă agronomul nostru nu s-a lăsat pînă ce nu s-a introdus în colhoz tot ce-i nou în ştiinţa agricolă. Ba mai mult: îi învaţă pe colhoznici agrotehnica, ţine lecţii, conferinţe. De aceea am îndrăgit-o noi pe Alevtina Vasilievna şi de aceea avem încredere în ea. Nu-i aşa mult de cînd am ales-o deputat în sovietul sătesc din Galactionov. Şi aici lucrează cu suflet. Cînd a fost vorba să propunem un candidat pentru Sovietul Suprem, nimeni n-a stat la îndoială, toţi au spus: Alevtina Vasilievna. Spune şi dumneata, cine poate mai bine ca ea să ne reprezinte acolo?

★

Pînă la 17 ani, Grigori Ivanovici Ciufarov, fiul unui muncitor din Celiabinsk, n-a putut să-şi vadă îndeplinită dorinţa de a învăţa. Abia în 1917, la numai cîteva săptămîni după izbînda Revoluţiei din Octombrie, Grigori Ivanovici a putut intra ca student la un institut de mine. Cînd era însă în anul al doilea, a trebuit să părăsească băncile Institutului. Imperialiştii năvăliseră asupra republicii şi Grigori Ivanovici plecă voluntar în rîndurile Armatei Roşii.

După izbînda asupra intervenţioniştilor a putut şi Grigori Ivanovici să-şi termine studiile pe care le-a continuat la Institutul Politehnic din Ural unde a obţinut diploma de inginer chimist.

In tot timpul studiilor, tov. Ciufarov a arătat mult interes pentru ştiinţa chimiei, căreia s-a dedicat. După terminarea facultăţii rămîne ca aspirant al Institutului de cercetări ştiinţifice din Ural.

In mai 1946, Grigori Ivanovici primeşte o nouă sarcină de mare răspundere: este numit rector al Universităţii de Stat „A. M. Gorki" din Sverdlovsk. Această muncă el o duce paralel cu munca ştiinţifică. In domeniul chimiei Grigori Ivanovici a adus lucruri noi, de mare însemnătate pentru producţie.

Guvernul sovietic a apreciat meritele lui Grigori Ivanovici Ciufarov distingîndu-l cu două ordine Lenin, cu ordinul „Steagul Roşu" şi medalii. In toamna anului trecut el a fost ales membru corespondent al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

G. I. Ciufarov, savant comunist şi înflăcărat luptător pentru pace va fi un demn reprezentant al oamenilor muncii din Sverdlovsk printre deputaţii trimişi de poporul sovietic în Sovietul Suprem.

DAN LAZARESCU
student romîn
Sverdlovsk

Viața U.T.M.

INCREDERE

Luca intră în clasă repezit, cu mantaua descheiată și cu gulerul ridicat. Desigur, nici nu făcuseră foc. O să țină acum alegerile în frig. Bine înțeles că Mîntuleasa care a simțit că va fi criticat, lipsește. Și ceilalți, ce le pasă? Uite-te numai la ei cum stau și șușotesc, rîd veseli. Iar totul se va sparge în capul lui. Ca întotdeauna. Astăzi sînt alegerile pentru biroul U.T.M. al clasei I-a B. a Școlii profesionale Comerciale din Bacău, dar nici un membru din comitetul U.T.M. pe școală n-a binevoit să participe. Nici activistul de la comitetul orășenesc n-a sosit încă și cine știe dacă își va mai ține promisiunea.

„Ei, spune, cum să nu te descurajezi — își zise Luca. Un pătrar întreg te muncești ca totul să meargă bine, n-ai odihnă, singur încerci să le rezolvi pe toate și deabia nu e lucru bun". Darea de seamă a făcut-o singur pentru că biroul organizației se descompletase iar secretarul comitetului U.T.M. nici n-a cerut s-o vadă. Of, ce grea e viața asta. Și cît ar voi el ca lucrurile să meargă bine, ca organizația lor să fie fruntașă. Dar dacă n-ai cu cine să faci treabă...

Luca a fost întrerupt în aceste gînduri de sosirea activistului extrabugetar al comitetului orășenesc U.T.M. A încercat să-i vorbească ceva despre necazurile lui, dar activistul i-a răspuns:

— Bine, bine. Să vedem ce părere au și tovarășii.

Pînă la urmă adunarea de alegeri a început. Luca a citit încet scurta dare de seamă, încurcîndu-se din cînd în cînd. Apoi s-au pus întrebări.

De două ori a repetat președintele prezidiului chemarea și nici-o mînă nu s-a ridicat. „Mi-am închipuit eu — gîndea Luca. Ce întrebări, ce-i preocupă pe ei munca de organizație? Să fie în altă clasă, în altă școală... desigur... dar ai noștri..."

Ca prin vis a auzit pe cineva vorbind. Era Hîncu Maria. Da, bună fată, nici vorbă dar cu o floare nu se face primăvară. Și ce întreabă? Aha, de ce nu s-a vorbit în darea de seamă despre gazeta de perete, de ce nu s-a arătat felul cum sînt antrenați elevii la practică? Cred și eu. E mai ușor să întrebi decît să muncești. Dar nu se poate zice nimic, Hîncu a muncit de fapt și are dreptate pentru că toate acestea trebuiau arătate în darea de seamă.

Apoi întrebările au curs ploaie. „Ia uite-te la ei, își spunea mirat Luca, s-au trezit." Și își nota cu un bun creion întrebările în caiet. Apoi a răspuns. A arătat că într-adevăr darea de seamă a fost incompletă, că el a lucrat-o singur și nici n-a știut bine cum s-o facă, că într-adevăr au existat multe lipsuri dar că el a făcut tot ce-a putut. Iar tovarășii, precum se știe, n-au răspuns la chemările lui, nu și-au dat interesul pentru munca de organizație.

Ultimele cuvinte le-a spus repede și, trîntind caietul pe bancă, s-a așezat.

Au început discuțiile. Același lucru. Intîi nu s-a înscris nimeni, apoi s-au ridicat mai multe mîini. Luca a citit mirat numele celor înscriși la cuvînt de președinte. Ia te uită... aproape toți. O clipă Luca n-a priceput. Apoi s-a mai uitat odată. Da, se înscriseseră toți utemiștii la cuvînt.

Primul a luat cuvîntul Olaru Ion, un băiat înalt, puțin timid.

— Tovarăși — a spus el — în darea de seamă cît și în completările făcute, a fost pomenit de multe ori numele utemistului Mîntuleasa Gheorghe, care nu învață, absentează de la ore, lipsește nemotivat de la practică. Noi nu putem trece cu vederea aceasta. Dacă el nu învață astăzi, nu va putea mîine, cînd va fi în producție să-și facă datoria. Dacă el nu învață acum la matematici, nu va ști în producție să facă o notă de plată, o factură, să muncească bine pentru aprovizionarea oamenilor muncii. Cred că este vina tovarășului secretar, care crede că nu se mai poate face nimic pentru îndreptarea lui Mîntuleasa și n-a luat măsuri hotărîte pînă acum.

„Măsuri, măsuri" — îi îngîna în minte Luca. Știți să dați din gură, dar ce fel de măsuri, ce metode, cum să facem asta, n-ați spus și nici nu vă trece prin cap să spuneți.

Ca un răspuns parcă la gîndurile acestea, fură cuvintele lui Grasu Ion:

— ...Așa că eu socotesc că ar fi bine să-l criticăm pe tovarășul Mîntuleasa la gazeta de perete, să-i facem chiar și o caricatură pînă s-o dezvăța de năravurile lui.

— Eu sînt de părere să discutăm cazul lui Mîntuleasa în ora de dirigenție și să cerem ajutorul tovarășilor profesori pentru a-l îndrepta — spuse Ungureanu Maria.

— Dar cum tovarăși, — începu să vorbească Radu Rodica. — Se poate ca un colectiv întreg să fie dus de nas de un element rău? Ce, nu găsim noi ac de cojocul lui Mîntuleasa? Ia să-l discutăm noi în adunarea generală U.T.M. pe școală și la nevoie să-i dăm și o sancțiune, să vedem, nu se astîmpără? Cred că avem destule mijloace să-l aducem pe calea cea dreaptă. Numai că tovarășul secretar nu ne-a cerut niciodată sfatul și de aceea n-a putut să facă mare lucru.

Luca se făcuse roșu, de parcă ar fi stat lipit de o sobă încinsă. Pe măsură ce vorbeau mai mulți utemiști, pleca capul și mîzgălea mai abitir hîrtia pe care o avea în față.

Luă cuvîntul Hîncu. Incruntînd din sprincene, ea a început să vorbească energic, gesticulînd cu mîinile. Intr-adevăr — spuse ea — tovarășul secretar nu ne-a prea cerut sfatul, n-a prea avut încredere în noi. El a muncit sectar. El nu ne-a antrenat în muncă, nu ne-a lămurit de pildă destul de bine importanța practicii noastre în producție, însemnătatea și frumusețea meseriei noastre, sarcinile de răspundere ale muncitorilor din comerțul alimentar. Ce cuvinte frumoase a găsit tovarășul Micoian cînd a vorbit despre sarcinile tinerilor din comerț, despre calificarea și cunoștințele lor, despre deprinderile civilizate cu care trebuie înarmați acești muncitori. Pînă și marele poet Maiacovschi a socotit că merită să scrie poezii despre comerțul socialist. Se poate atunci ca noi să-l subapreciem? Dar dacă noi nu ne facem datoria la practică, înseamnă că într-adevăr nu ne dăm seama de importanța misiunii de a-i servi în mod civilizat pe oamenii muncii, de a-i ajuta să cucerească succese în munca lor. Așa trebuia să pună tovarășul secretar problemele în cadrul organizației"!

Luca nu mai avea curaj să-și privească în ochi tovarășii. Se uita fix în caiet. Dar un glas din interiorul lui nu-i dădea pace. „Ehei, băiatule, de-ăștia îmi ești — îi spunea glasul. Ți-ai găsit motive. Că el nu se interesează, că tu ești nevoit să faci totul singur... Și ce s-a ales din motivele tale? Acum trebuie să plătești pentru totul. Să fie aleși alții mai vrednici și să-ți arate și ție cum se muncește. Așa-i „drept".

Se auzi din nou vocea președintelui:

Are cuvîntul tovarășa Eremia Ana:

Tovarăși, s-a spus aici că secretarul nostru a muncit sectar — zise ea.— E adevărat. Dar dece s-a întîmplat așa? Fiindcă el a spus unui tovarăș să facă ceva și acesta n-a făcut, a mobilizat pe alt tovarăș și acesta n-a venit, și atunci s-a descurajat și a preferat să facă totul singur. Deci, este și vina noastră că nu l-am ajutat...

Au mai luat cuvîntul mulți, toți utemiștii. Fiecare a venit cu cîte o idee pentru îmbunătățirea activității organizației.

A sosit și clipa propunerilor pentru noul birou de clasă. Cineva a propus-o pe Hîncu Maria. Luca nu era atent la cele ce se spuneau; prea era convins că după critica primită n-o să-l mai propună nimeni. Deodată își auzi pomenit numele. Vorbea Paiu Sevastița, o fetiță mică, firavă, cu cosițele împletite în jurul capului. Că a muncit sectar e adevărat — spunea ea dar chiar sectar, înseamnă că a muncit, că nu s-a dat înapoi cînd a fost vorba de lucru. Dar dacă el o să înțeleagă această lipsă și s-o apropie mai mult de noi, dacă o să colaboreze cu noi, dacă ne va cere sfatul cred că va obține succese serioase în muncă. Cred că merită încrederea noastră. De aceea îl propun pentru biroul organizației de clasă.

Mai tîrziu Luca a auzit pe președintele comisiei din numărătoarea voturilor citind procesul verbal din care reieșea că el a fost ales în noul birou. S-a desmeticit însă de-a binelea de-abia atunci cînd a început să vorbească activistul de la comitetul orășenesc.

— In mod special nu i-am zis nimic secretarului vostru la începutul adunării, — spunea acesta. Am așteptat să-i ziceți voi, și i-ați zis. Aș vrea să mai vorbesc acum doar despre un singur lucru. Despre încredere.

Secretarul organizației voastre n-a avut destulă încredere în voi și de aceea s-a demobilizat în fața greutăților. El a socotit că pe voi nu vă frămîntă problemele muncii de organizație și ale învățăturii, dar din discuții a reieșit că pe voi vă preocupă aceste probleme.

El a socotit că voi nu aveți de făcut propuneri concrete pentru îndreptarea lui Mîntuleasa și pentru a îmbunătăți munca organizației U.T.M. dar din discuții au reeșit asemenea propuneri. El a crezut că dacă biroul s-a descompletat înseamnă că n-are oameni cu care să mai muncească, dar aici s-a văzut că între voi sînt multe fete și băieți buni și dornici de muncă.

De ce s-a înșelat secretarul vostru astfel? Fiindcă n-a fost destul de apropiat de voi, nu v-a cunoscut, a muncit sectar. Iată de ce lipsit de ajutorul colectivului, el s-a speriat de greutăți, s-a simțit singur în fața lor.

De acum înainte el trebuie să prețuiască ajutorul vostru, să știe să valorifice forțele creatoare ale colectivului. Un bun conducător nu este numai acela care știe să muncească bine, ci mai ales acela care știe să antreneze și pe ceilalți în muncă. Principalul este să aveți încredere unul într-altul.

B. DUMITRESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Pentruca piesele de schimb să fie de bună calitate, tinerii dela centrul mecanic Otopeni, printre care utemiștii Duca Vasile și Ioniță Vasile de la controlul pistoanelor și cilindrilor de tractoare depun multă străduință. Asigurînd calitatea pieselor, ei își îndeplinesc zilnic sarcinile de plan în proporție de 120 la sută.

FOTO: CSIKOȘ EUGEN

„Inima fabricii noastre"

Pe măsură ce urci scările primului etaj al fabricii noastre, zgomotul strident al războaielor din hala dela parter este înlocuit cu un zumzet mai puțin puternic, lipsit de bocănitul zgomotos al vătelului. E cîntecul mașinilor de depănat, canetat și urzit ale secției preparație.

„Preparația este inima fabricii noastre" așa spun muncitorii acestei secții. Zi de zi ei se străduiesc să îndeplinească și chiar să depășească planul, deoarece de aici pleacă firele prelucrate gata de țesut.

Iscusitele depănătoare prelucrează firul după țeava de worcops făcînd mosor, mai departe îi dă urzitoarelor care fac suluri pentru urzeală sau canetatoarelor care fac canetele finale pentru a fi folosite la războaie.

Procesul de transformare a celor 5-6 mii kg. fire pe zi se desfășoară cu rapiditate, datorită muncii neobosite a celor din secția preparație. Cu ajutorul mașinilor moderne la care se lucrează, a metodelor sovietice Bașkirov și marșrut și a aplicării inițiativei Elenei Chișiu, planul la secția preparație este depășit zilnic cu 140 la sută.

Preparația este secția unde predomină tineretul, unde predomină voioșia, unde zgomotul mașinilor este însoțit de cîntecele vesele ale tinerelor muncitoare. Aci munca se desfășoară organizat cu ajutorul tuturor brigăzilor utemiste. Brigada a 7-a U.T.M. este totdeauna în frunte. Membrii întregii brigăzi printre care se află și fruntașele Anghelută Maria, Ciocoteanu Varvara, Solomon Ghizela și Fluture Neli sînt un exemplu pentru celelalte tinere muncitoare.

De asemeni, printre fruntașele brigăzii se numără și Negruasa Veronica, care a îndeplinit planul pe februarie cu 152 la sută, Neagu Ecaterina cu 133 la sută și Solovasta Maria cu 125 la sută. Tinerele inovatoare și fruntașe ale brigăzii a 7-a au lucrat cu mult interes pentru îndeplinirea planului în ce privește cantitatea, și calitatea produselor.

Tinerele dela secția preparație se ocupă îndeaproape și de ridicarea nivelului lor politic și profesional, participînd cu regularitate la cursurile inițiate în fabrică în acest scop. Ele iau parte cu însuflețire și la celelalte acțiuni ale organizației UTM. Astfel, rar vei găsi una dintre tinerele muncitoare ale secției preparații care să nu aibă o insignă G.M.A. GPAS sau a aviației sportive, primite în urma muncii depuse în această direcție.

CLAPONIA MARIA
tehnician la fabrica „Industria Bumbacului - B" București

A doua tragere la sorți a libretelor C.E.C. cu cîștiguri

Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. informează pe depunătorii săi că a doua tragere la sorți a libretelor de economii cu cîștiguri va avea loc la 4 aprilie a.c.

La această tragere participă toate libretele C.E.C. cu cîștiguri care vor avea la 30 martie 1954, un sold mediu trimestrial minim de 50 lei.

Ținînd seama de faptul că cîștigurile sînt de 250 %, 200 % și 100 % față de valoarea soldului mediu trimestrial, deținătorii de librete C.E.C. cu cîștiguri sînt îndemnați a trece pe la unitatea care a emis libretul pentru a-și completa soldul spre a putea lua parte la tragere.

Decorarea cu Ordinul Muncii a unor țărani muncitori, fruntași în recolte de porumb, cartofi și sfeclă de zahăr

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. se conferă Ordinul Muncii următorilor țărani muncitori din gospodării agricole colective, țărani muncitori din întovărășiri agricole, țărani muncitori cu gospodării individuale, muncitori și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat, pentru obținerea celor mai mari recolte de porumb, cartofi și sfeclă de zahăr.

Ordinul Muncii cl. I.: Zberea Constantin, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Belcești, regiunea Iași; **Balaș Vasile,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Săcueni, regiunea Oradea; **Ungureanu Andrei,** președintele întovărășirii agricole din comuna Lugoj, regiunea Timișoara; **Lovaș Iuliu,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din satul Vaida, regiunea Oradea; **Vass Adalbert,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Poiana, regiunea Cluj; **Curcă Marin,** președintele întovărășirii agricole din comuna Ciorolu Nou, regiunea Craiova; **Dop Ioan,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Iaslea, regiunea Stalin; **Comarnescu Vasile,** inginer la Institutul de Cercetări Agronomice al R.P.R.; **Vătășelu Ștefan,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Șoldanu, regiunea București; **Obrejan Grigore,** director adjunct al Institutului de Cercetări Agronomice al R.P.R.

Ordinul Muncii cl. II.: Rodenciuc Toader, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Pătrăuți, regiunea Suceava; **Ghiță Gh. Gheorghe,** brigadier din gospodăria agricolă de stat „Panduri" din comuna Jegălia, regiunea Constanța; **Horga Gheorghe,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Nerău-Sînnicolaul Mare, regiunea Arad; **Burgher Ana,** brigadier în gospodăria agricolă de stat „Scînteia", regiunea Arad; **Iovescu Aurel,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Chelmac, regiunea Arad; **Mato Gheorghe,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Recaș, regiunea Timișoara; **Stoian Petru,** președintele gospodăriei agricole colective din comuna Mînăștur, regiunea Timișoara; **Csegledy Vasile,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea; **Balaș Vasile,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Lenauheim, regiunea Arad; **Peloș Alexandru,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Parhida, regiunea Oradea; **Kobal Kalman,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Borș, regiunea Oradea; **Boldor Cornel,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Decea, regiunea Cluj; **Sayo Ludovic,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Berveni, regiunea Baia Mare; **Roșca Dumitru,** președintele gospodăriei agricole colective din comuna Fălcoiu, regiunea Craiova; **Nicolae Ioan,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Livedea, regiunea București; **Cosma Nicolae,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Drăgănești, regiunea Bîrlad.

Ordinul Muncii cl. III: Yoo Francisc, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Vînători, regiunea Arad; **Bunduc Dumitru,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Roma, regiunea Suceava; **Faur Nicolae,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Scheia, regiunea Suceava; **Iordache A. Spirea,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Jegălia, regiunea Constanța; **Spiridon Ilie,** membru al întovărășirii agricole din comuna Matca, regiunea Bîrlad; **Manoliu Olteanu,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bașcov, regiunea Pitești; **Ghișoiu Vasile,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Cîlnic, regiunea Hunedoara; **Ene V. Puiu,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Joița, regiunea Ploiești; **Constantin V. Ioan,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Dridu, regiunea Ploiești; **Dumitroaia Ioan,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Răucești, regiunea Bacău; **Todiță Albu,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Răucești, regiunea Bacău; **Badiu Gheorghe,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Turcoaia, regiunea Galați; **Pal P. Iancu,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bălțați, regiunea Iași; **Robotă Vasile,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Strunga, regiunea Iași; **Baba Ioan,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Dorobanți, regiunea Arad; **Singur Ioan,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Moșnița Nouă, regiunea Timișoara; **Holm Cornel,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Lepîndea, regiunea Stalin; **Matei Gheorghe,** membru al gospodăriei agricole colective din satul Foi, Regiunea Autonomă Maghiară; **Cioară Petre,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Rastu, regiunea Craiova; **Dumitru Dumitrescu,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bistrețu, regiunea Craiova; **Radu Vasile,** membru al gospodăriei agricole colective din comuna Bolintinu din Deal, regiunea București; **Dumitru Banu,** membru al întovărășirii agricole din comuna Gostinu, regiunea București; **Suciu Iacob,** țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Blaj, regiunea Stalin; **Depner Iohan,** brigadier în gospodăria agricolă de stat din comuna Hălchiu, regiunea Stalin; **Moșneagă Vladimir,** inginer la stațiunea experimentală I.C.A.R. din comuna Lovrin, regiunea Arad.

(Agerpres)

Consfătuirea de presă cu delegația economică egipteană

Joi dimineața a avut loc la Ministerul Comerțului Exterior o conferință de presă, în cadrul căreia șeful delegației economice egiptene, generalul Hassan F. Ragab, locțiitorul ministrului de război al Egiptului, a vorbit reprezentanților presei romîne și corespondenților presei străine despre scopul vizitei delegației economice egiptene în R.P.R. și despre cele văzute în țara noastră.

La conferință au asistat: locțiitorul ministrului Comerțului Exterior al R.P.R. Marcel Popescu, președintele Camerei de comerț exterior a R.P.R., Gh. Savin, funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior și alții.

Luînd cuvîntul, generalul Hassan F. Ragab a declarat:

Scopul vizitei delegației noastre în Republica Populară Romînă a fost următorul:

1. A face cunoștința personalităților romîne care se ocupă cu comerțul exterior. Noul regim din Egipt este convins de importanța unor astfel de cunoștințe în relațiile economice.

2. A face un studiu al posibilităților de export ale R.P.R. în Egipt și de import în R.P.R. de produse egiptene.

3. A studia diversele mijloace de a lărgi relațiile comerciale între cele două țări.

In urma convorbirilor cu diferitele servicii ale Ministerului Comerțului Exterior am constatat că multe alte produse romînești pot fi adăugate pe lista celor cunoscute de noi, ca de pildă pirita, bauxita, cărbunele și alte materii chimice.

Trebuie să mărturisesc că domeniul industriei mecanice și electrotehnice a fost o surpriză pentru noi. Diferitele noastre vizite ne-au arătat că Republica Populară Romînă a stabilit, de la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, baze foarte solide pentru mai multe industrii metalurgice și electrotehnice. Utilajul modern, adăugat la tehnica avansată pe care am văzut-o în aceste uzine, ne inspiră încrederea de a recomanda pentru import produsele acestora, foarte cerute în Egipt.

Delegația egipteană nu poate decît să felicite poporul romîn ca și guvernul său, pentru marii pași făcuți pe calea industrializării.

Pentru a face cunoscute pieții egiptene diversele dv. produse, sugerăm autorităților romîne organizarea unei expoziții la Cairo. Sîntem convinși că autoritățile egiptene vor aproba cu bucurie o asemenea inițiativă.

Delegația a vizitat de asemenea combinatul poligrafic Casa Scînteii. Este un combinat ultra-modern pe care îl putem situa ușor la nivelul celor mai avansate opere de acest gen din întreaga lume.

Mulțumim Ministerului Comerțului Exterior pentru primirea foarte cordială de care ne-am bucurat și care a făcut ca șederea noastră la București să fie una dintre cele mai agreabile cu putință.

Profităm de acest prilej pentru a transmite poporului romîn, cele mai bune urări ale poporului egiptean.

In numele ziariștilor prezenți, directorul general al Agenției Romîne de Presă, „Agerpres", Vasile Dumitrescu, a mulțumit conducătorului delegației economice egiptene pentru declarațiile făcute, subliniind că presa noastră consideră vizita delegației egiptene ca un pas înainte pe calea dezvoltării colaborării economice, a cunoașterii și apropierii între popoare. (Agerpres).

Plecarea din București a delegației economice egiptene

La 11 martie a.c., a părăsit Bucureștiul delegația economică egipteană condusă de generalul Hassan F. Ragab, locțiitorul ministrului de război al Egiptului.

In cursul șederii sale în țară, delegația economică egipteană a dus tratative comerciale cu Ministerul Comerțului Exterior și organizațiile de comerț exterior ale Ministerului ca: Industrialexport, Exportlemn, Petrolexport, Rominoexport și Chimimport în vederea lărgirii schimbului de mărfuri dintre Republica Populară Romînă și Egipt, în baza Acordului comercial și de plăți dintre Republica Populară Romînă și Egipt semnat la 18 ianuarie 1954 la Cairo.

In cursul discuțiilor, delegația economică egipteană a manifestat un interes deosebit pentru livrări de mărfuri romînești ca: telefoane, mașini-unelte, utilaj petrolifer, produse petrolifere, traverse de cale ferată, produse chimice și altele în schimbul livrărilor de mărfuri egiptene ca: bumbac, fire de bumbac, fosfați și superfosfat, minereuri de fier și altele.

La aeroport, delegația a fost salutată de locțiitorul ministrului Comerțului Exterior al Republicii Populare Romîne, Marcel Popescu, locțiitorul ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, Nicolae Cioroiu și de funcționari superiori ai Ministerului Comerțului Exterior.

A fost de asemenea de față d. Abdel Rahman Hamza, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Egiptului la București. (Agerpres).

Sfat agrotehnic

Ingrășarea suplimentară a semănăturilor de toamnă

Ingrășămintele de tot felul au un rol foarte însemnat în sporirea recoltelor plantelor agricole. Experiențe numeroase au arătat că sporurile de recoltă se datoresc în mare măsură îngrășămintelor.

La baza folosirii îngrășămintelor stă ideea că nu se îngrașă solul ci se hrănește planta. Această concepție nouă în agricultura sovietică a condus pe oamenii de știință la elaborarea unei metode noi de îngrășare, îngrășarea suplimentară a plantelor.

Această metodă, alături de celelalte metode înaintate folosite în agricultura U.R.S.S., a făcut posibilă realizarea unor producții nemaiîntîlnite, pe care le-au obținut și le obțin maeștrii sovietici ai recoltelor bogate.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, recomandă îngrășarea suplimentară la principalele plante. Mulți dintre participanții la consfătuirea pe țară a fruntașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr au arătat că, folosind alături de alte metode și îngrășarea suplimentară, au obținut însemnate sporuri de recoltă.

Zăpada abundentă din iarna acestui an va alimenta solul cu cantități mari de apă, pe care culturile de toamnă le vor folosi din plin în primăvară. Dar în afară de apă, planta are nevoie și de hrană; de aceea este necesar ca solul să fie bine aprovizionat cu substanțe hrănitoare.

In afară de acest aspect îmbucurător al bogăției în apă, vor fi semnalate și unele neajunsuri. Așa de pildă, pe locurile mai joase, la poalele munților, pe văi, cerealele de toamnă pot suferi din cauza stratului prea gros de zăpadă. Semănăturile vor ieși slăbite. Pentru îndreptarea acestui neajuns, îngrășarea suplimentară va juca un rol de seamă.

Cum se face îngrășarea suplimentară și ce fel de îngrășăminte putem folosi?

Cerealele de toamnă au o perioadă de hrănire foarte lungă. Ea durează aproape 200 de zile, dacă socotim perioada de la răsărire pînă la căderea zăpezii și de la desprimăvărare pînă la coacere. Această perioadă de vegetație lungă va permite o bună folosire a îngrășămintelor aplicate suplimentar.

Așa după cum ne învață Viliams — marele agronom sovietic, orice îngrășămînt își poate arăta rodnicia deplină numai în cazul unei aprovizionări complete și neîntrerupte cu apă a plantei. De aici se desprind două învățăminte de importanță practică:

a) In regiunile umede, hrănirea suplimentară nu întîmpină nici un fel de greutăți și trebuie să devină unul din elementele principale ale sistemului de îngrășare.

b) In regiunile cu umiditate insuficientă și repartizată neuniform, hrănirea suplimentară dă rezultate bune în special la cerealele de toamnă.

Administrarea suplimentară a îngrășămintelor se face primăvara, de vreme, pe solul încă înghețat. Acest lucru este de foarte mare importanță, deoarece odată cu dezghețarea solului, plantele își încep creșterea și vor avea la îndemînă hrană din abundență. De asemeni, este foarte bine să se administreze îngrășăminte suplimentare în urma topirii zăpezii, cînd pămîntul îngheață primăvara, dar pentru scurt timp.

Ingrășămintele pe care le folosim la hrănirea suplimentară a cerealelor de toamnă, pot fi minerale și organice.

Dintre îngrășămintele minerale, azotatul de amoniu se dă în cantitate de 50-75 kg. la hectar, prin împrăștiere cu mîna sau cu ajutorul mașinilor de împrăștiat îngrășăminte. Dacă semănătura iese slăbită din iarnă, doza de azotat de amoniu se va mări la 75-100 kg.

Odată cu această cantitate de azotat de amoniu se dă cerealelor de toamnă 100-150 kg. superfosfat, iar acolo unde semănătura este slabă, 150-200 kg. superfosfat la hectar. Atît azotatul de amoniu, cît și superfosfatul trebuie să fie cît mai bine mărunțite și răspîndite cît mai uniform. Superfosfatul dat primăvara face ca în sol să se dezvolte o vie activitate a bacteriilor. Acestea vor furniza hrana azotată necesară plantelor, precum și hrana fosfatică și potasică. O mare importanță o prezintă și îngrășarea cu cantități de 3000-4000 kg. de bălegar de grajd foarte bine descompus (mranița). Această cantitate se împrăștie uniform pe suprafața terenului. Pe lîngă substanțele hrănitoare, mranița oferă solului un adăpost împotriva pierderilor de apă prin evaporare și contribuie la o încălzire mai rapidă a solului, așa încît plantele vor crește repede, acoperind suprafața solului și vor fi rezistente la secetă. Ca și îngrășămintele azotate și fosfatice, mranița sau bălegarul de grajd bine descompus trebuie dat pe solul încă înghețat.

Posibilități pentru îngrășarea suplimentară

Urina de grajd și mustul de bălegar pot găsi în primăvară o largă aplicare la îngrășarea suplimentară. Deoarece hrana principală pe care o conține mustul de bălegar și urina este cea azotată, este necesar să se îmbogățească conținutul în fosfor și potasiu. Pentru aceasta, mustul de bălegar se amestecă cu 100-200 kg. superfosfat care se dizolvă. Pentru a nu arde plantele, urina și mustul se îndoiesc cu apă. Din această soluție se dă la hectar 3-5 tone. Acest îngrășămînt nu se dă pe solul înghețat, deoarece ar stagna pe teren, acoperind plantele de o pojghiță de ghiață. El se aplică după ce terenul s-a svîntat, imediat înainte de grăpatul de primăvară al cerealelor de toamnă. Imprăștierea îngrășămintelor lichide se face cu ajutorul unor cisterne speciale, din care lichidul curge printr-un dispozitiv așezat în spatele cisternei, care împrăștie lichidul pe suprafața terenului.

In lipsa superfosfatului, se poate întrebuința cu deplin succes cenușa. Aceasta conține cam 2-8 la sută fosfor, 7-36 la sută potasiu și 8-25 la sută calciu. Dizolvînd pentru fiecare hectar cîte 200-300 kg. cenușă în mustul de bălegar, obținem un îngrășămînt lichid complet. Cenușa se poate întrebuința și separat ca îngrășămînt uscat, în cantitate de 300-400 kg. la hectar, dată pe solul înghețat.

In unele locuri se aplică 2-3 îngrășări suplimentare. In acest caz, la cereale se face o îngrășare suplimentară toamna, a doua primăvara de vreme și a treia la împăiere. Dacă însă facem o îngrășare suplimentară completă, așa cum s-a arătat mai sus, ne putem lipsi de îngrășarea următoare. Este foarte important să facem această îngrășare pe pămîntul înghețat. Institutul agricol „Molotov" din U.R.S.S arată că atunci cînd grîul s-a îngrășat suplimentar pe solul înghețat primăvara, sporul de recoltă a fost de 700 kg. la hectar, în timp ce aceleași îngrășăminte aplicate în timpul grapării au produs un spor de recoltă de 450 kg. la hectar.

Ingrășarea suplimentară aplicată în 2-3 etape prezintă avantaje în regiunile cu ploi abundente în timpul vegetației cerealelor de toamnă.

Pentru regiunile mai secetoase, care în privința producției de cereale reprezintă în țara noastră majoritatea, îngrășarea suplimentară prezintă următoarele avantaje:

— Pe terenurile nisipoase, care de regulă sînt sărace în substanțe hrănitoare, se produc sporuri mari de recolte, deoarece hrana suplimentară este folosită imediat și în întregime de către plante.

— Porțiunile din lanuri care au suferit în timpul iernii se refac repede, nefiind supuse atacului de insecte și boli și rezistînd mai bine la seceta de primăvară caracteristică regiunii de cîmpie din țara noastră.

— Plantele pornesc în vegetație repede, acopăr și umbresc terenul, ferindu-l de pierderea directă a apei. Crește prin urmare rezistența la secetă, iar culturile luptă mai bine cu buruienile.

— Recolta crește cantitativ și se îmbunătățește calitativ. Astfel în cîmpul de experiențe al catedrei de agricultură generală de la Institutul Agronomic din București, în 1950 s-au obținut următoarele sporuri de recoltă:

709 kg. grîu la hectar cînd s-a îngrășat suplimentar cu mraniță.

769 kg. grîu la hectar cînd s-a dat 100 kg. superfosfat la hectar pe un teren unde grîul urma după mazăre. In 1951, la stațiunea experimentală I.C.A.R. Lovrin regiunea Timișoara, s-au obținut sporuri de 34 la sută la grîul de toamnă îngrășat suplimentar cu azot și fosfor.

Ingrășămintele locale, cum este gunoiul bine descompus (mranița) și mustul de bălegar prezintă numai dezavantajul că sînt mai greu de manipulat, trebuind date în cantități mai mari. Acest dezavantaj este însă acoperit de sporurile mari de recoltă pe care le obținem.

Nu trebuie să precupețim nici un efort, făcînd ca lanurile de grîu, secară și orz de toamnă să crească și să rodească din belșug. Să ne facem o datorie patriotică din aplicarea în primăvara acestui an a îngrășării suplimentare a culturilor de toamnă.

Ing. TEODOR MOSCALU
Asistent la Inst. Agronomic „N. Bălcescu" București

Pe urmele materialelor publicate în „Scînteia tineretului"

„Ziarul — în mîna fiecărui tînăr"

In ziarul „Scînteia tineretului" din 14 ianuarie 1954 a apărut articolul de fond intitulat „Ziarul — în mîna fiecărui tînăr". Tratînd despre difuzarea presei de tineret din țara noastră, articolul a arătat și unele lipsuri manifestate de o serie de organe ce efectuează difuzarea presei și felul cum își fac datoria oamenii răspunzători de această muncă.

Redacția a primit răspunsurile ce le redăm mai jos, privitoare la critica adresată diferitelor direcții regionale P.T.T.R.

Pentru îmbunătățirea muncii de difuzare a presei, — ne scrie Direcția Regională PTTR Pitești — în urma apariției articolului de fond din ziarul „Scînteia tineretului" s-a dat sarcină fiecărui oficiu poștal din regiunea noastră să prelucreze acest articol cu întreg aparatul secțiilor de difuzare a presei și cu aparatul poștal.

In cursul lunilor ianuarie și februarie 1954, se constată o îmbunătățire a muncii de difuzare a presei de tineret și mai ales de lărgire a rețelei de abonamente. Astfel, tirajul la „Scînteia pionierului" a fost realizat cu 121 la sută față de 94 la sută cît fusese în decembrie 1953, la „Știință și Tehnică" s-a realizat cu 124 la sută, la „Cravata Roșie" cu 170 la sută iar la „Luminița" cu 123 la sută.

★

Direcția Regională PTTR Bîrlad, ne scrie că „studiindu-se cu toată atenția articolul de fond „Ziarul — în mîna fiecărui tînăr", publicat în „Scînteia tineretului" și ținîndu-se seama de lipsurile semnalate în privința muncii de difuzare din Regiunea Bîrlad, s-au luat numeroase măsuri. S-a trecut la mărirea numărului de abonamente prin depășirea cifrelor de plan la publicațiile pentru tineret, sarcină ce era prevăzută în planul de muncă al Direcției Regionale PTTR dar care în trecut nu se îndeplinea. De asemeni, s-a urmărit îndeaproape ca reexpedierea pachetelor cu ziare din punctele de tranzit să se facă fără întîrziere. S-a organizat un control pe teren pentru urmărirea în special a difuzării la sate, a publicațiilor pentru tineret și copii. Realizările obținute în urma apariției articolului mai sus amintit au fost cu mult mai mari decît în trecut. S-au făcut abonamente la „Scînteia tineretului" cu 3,23 la sută mai mult ca în lunile de la sfîrșitul anului 1953. De asemeni, numărul abonamentelor realizate pe regiunea Bîrlad, au crescut și la celelalte publicații".

★

In articolul „Ziarul — în mîna fiecărui tînăr" se arată că în satele din raionul Beiuș, presa de tineret pătrunde într-o proporție de numai 15 la sută, iar în școlile din Belfir și Jirisul Negru din raionul Salonta, presa de tineret ajunge într-un număr foarte mic. In răspunsul primit la redacție, din partea Direcției Regionale PTTR Oradea, se arată că pentru remedierea lipsurilor arătate în articol, secțiile raionale de difuzare și expediere a presei din Beiuș și Salonta, au fost îndrumate să ceară mai mult sprijinul organelor și organizațiilor U T M. S-au organizat apoi ședințe pe centre de raion dîndu-se sarcini concrete pentru îndreptarea muncii de difuzare a presei în toate localitățile. Cu sprijinul comitetului regional UTM Oradea, numărul abonamentelor la presa de tineret pentru luna februarie și martie a crescut simțitor.

In preajma alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Intîlnirea tovarăşului K. E. Voroşilov cu alegătorii din circumscripţia electorală Kirov din Leningrad

LENINGRAD 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 10 martie, în Palatul Culturii „A. M. Gorki" a avut loc adunarea electorală a alegătorilor din circumscripţia electorală Kirov din Leningrad consacrată intîlnirii cu Kliment Efremovici Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In sala pavoazată festiv s-au adunat peste 2.000 de reprezentanţi ai uzinelor şi instituţiilor ştiinţifice, fruntaşi în producţie, oameni de ştiinţă, medici, studenţi, marinari din Baltica. Asistenţa a întîmpinat cu aplauze furtunoase apariţia în Prezidiu a lui K. E. Voroşilov.

Au luat cuvîntul Cerneavski, secretar al Comitetului raional Kirov al P.C.U.S., Kartaşev — un vechi muncitor de la uzina Kirov, — Jirnova, inginera la uzina „Triunghiul Roşu", Vinogradov, medic emerit al republicii, Zaicenko, lăcătuş-inovator şi alţii care au vorbit despre noile succese în muncă ale oamenilor muncii din Leningrad, despre transformările care s-au produs în oraşul lor în anii puterii sovietice, despre hotărîrea oamenilor muncii sovietici de a îndeplini măreţele planuri ale Partidului Comunist de ridicare continuă a bunăstării poporului. Participanţii la adunare şi-au exprimat convingerea că la 14 martie alegătorii îşi vor da în unanimitate voturile lui Kliment Efremovici Voroşilov, activist de frunte al Partidului Comunist.

După aceea, a luat cuvîntul K. E. Voroşilov, pe care asistenţa l-a primit cu aplauze furtunoase. Cuvîntarea sa a fost ascultată cu o mare atenţie şi subliniată în cîteva rînduri cu aplauze.

Intîlnirea alegătorilor cu K. E. Voroşilov candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., s-a transformat într-o vie demonstraţie a unităţii mareţe şi de neclintit a partidului, guvernului şi întregului popor sovietic.

MOSCOVA 11 (Agerpres).— TASS transmite textul cuvîntării rostite la 10 martie 1954 de K. E. Voroşilov la adunarea alegătorilor din circumscripţia electorală Kirov din oraşul Leningrad.

Dragi tovarăşi!

Aduc mulţumirile mele profunde tuturor oamenilor muncii din circumscripţia electorală Kirov din oraşul lui Lenin, pentru marea încredere pe care mi-au acordat-o propunîndu-mi candidatura în alegerile de deputaţi pentru Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Nemuritorul Lenin şi continuatorul operei sale, marele Stalin, au învăţat partidul nostru să preţuiască mai presus decît orice încrederea poporului, să slujească poporul, să lupte pentru prosperitatea şi fericirea lui.

Partidul nostru, Comitetul său Central păzesc cu sfinţenie această poruncă. Intreaga activitate revoluţionară, multilaterală şi transformatoare a partidului, care conduce cu mînă sigură poporul nostru înainte spre noi victorii, este pusă în slujba poporului. Consider cuvintele calde rostite aici despre mine, ca fiind adresate în întregime scumpului nostru Partid Comunist, al cărui fiu devotat am fost întotdeauna şi voi rămîne atît timp cît inima mea va continua să bată.

Tovarăşi!

Se apropie o zi însemnată pentru Patria noastră — ziua noilor alegeri pentru Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Ca întotdeauna poporul nostru se prezintă în aceste alegeri strîns unit în jurul Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic.

In cei patru ani care au trecut de la alegerile precedente pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., poporul Patriei noastre, condus de Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic, a obţinut succese uriaşe în dezvoltarea economiei şi culturii socialiste, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, în întărirea capacităţii de apărare a Statului Sovietic şi în consolidarea continuă a cauzei păcii în lumea întreagă. Rezultatele acestor realizări, care vă sînt bine cunoscute şi pe care Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist adresată alegătorilor vi le-a amintit încăodată în mod convingător, sînt o mărturie vie a luptei neobosite a partidului şi guvernului pentru continua ridicare a bunăstării poporului sovietic, pentru satisfacerea deplină a nevoilor lui materiale şi culturale crescînde.

In cursul anului trecut şi la începutul anului curent, Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic au trasat măsuri importante pentru dezvoltarea continuă şi rapidă a agriculturii, pentru sporirea producţiei mărfurilor de consum popular şi pentru dezvoltarea comerţului sovietic.

Se ştie că o sporire considerabilă a producţiei articolelor de consum popular depinde direct de situaţia agriculturii noastre, de sporirea recoltelor ei la hectar şi de productivitatea ei.

Plenara din septembrie anul trecut a Comitetului Central al Partidului nostru a scos la iveală cu hotărîre situaţia nesatisfăcătoare din agricultură, a criticat cu asprime o serie întreagă de ministere şi departamente chemate să conducă această ramură a economiei şi a adoptat un larg program de dezvoltare rapidă a tuturor ramurilor agriculturii.

Plenara Comitetului Central al Partidului, care a avut loc recent, a examinat în mod amănunţit modul cum se îndeplinesc Directivele Plenarei C.C. din septembrie şi a relevat munca importantă depusă de colhoznici şi de lucrătorii din S.M.T.-uri şi sovhozuri, precum şi de organele de partid, sovietice şi agricole în vederea creării condiţiilor pentru un puternic avînt al agriculturii socialiste. In scurtă vreme a crescut şi s-a întărit considerabil baza tehnico-materială a agriculturii şi, lucru principal, la chemarea partidului s-au încadrat şi continuă să se încadreze în producţia agricolă numeroşi specialişti calificaţi — forţa hotărîtoare pentru un avînt puternic al agriculturii. Dar aceasta nu constituie decît un început. Va trebui să rezolvăm toate aceste sarcini mari printr-o muncă perseverentă pe ogoarele Patriei noastre. Nu încape îndoială că oamenii sovietici vor fi cu cinste victorioşi în această bătălie.

Ultima Plenară a C.C. a trasat de asemenea o serie de măsuri noi în vederea dezvoltării multilaterale şi a îmbunătăţirii rapide a agriculturii O deosebită atenţie trebuie acordată Hotărîrii C.C. al Partidului cu privire la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Valorificarea în anii 1954-1955 a 13 milioane hectare de pămînturi virgine şi înţelenite din regiunile estice ale R.S.F.S.R. şi R.S.S. Cazahe, pentru însămînţări cu culturi cerealiere, poate prin amploarea lucrărilor şi importanţa ei pentru ţară, să fie pusă pe aceeaşi treaptă cu cele mai importante măsuri ale construcţiei socialiste, realizate de poporul sovietic. Aceasta ne va permite ca în anii imediat următori să sporim producţia de cereale din ţară cu multe sute de milioane de puduri.

Tovarăşi!

Paralel cu aceasta, măsurile aplicate de partid şi guvern în ultima vreme au permis ca încă la sfîrşitul anului 1953 să se sporească producţia de mărfuri de consum popular. In anul 1953 s-au construit aproximativ 300 de noi întreprinderi producătoare de mărfuri de larg consum. Au început lucrările de construcţie a multor sute de fabrici textile, de încălţăminte şi pielărie, precum şi de întreprinderi ale industriei alimentare.

Se prevăd o serie de alte măsuri importante a căror realizare va asigura în viitorii 2-3 ani ridicarea considerabilă a nivelului de trai al oamenilor sovietici.

O asemenea dezvoltare intensă a ramurilor industriei producătoare de mărfuri de consum popular a devenit posibilă prin faptul că Ţara noastră Socialistă a dezvoltat şi continuă să dezvolte industria grea — temelia temeliilor întregii noastre economii şi a întăririi sigure a capacităţii moderne de apărare a ţării. Iată în cîteva cuvinte succesele care caracterizează realizările industriei noastre grele: în anul 1953 s-au produs 38 milioane tone de oţel şi s-au extras 320 milioane tone de cărbune — de două ori mai mult decît în anul 1940. Am extras 52 milioane tone de petrol — cu 70% mai mult decît în anul 1940. Construcţia de maşini din ţara noastră, — pivotul industriei sovietice — precum şi o serie de alte ramuri ale industriei grele s-au dezvoltat în ritm rapid. Vom dezvolta pe toate căile şi vom perfecţiona şi de acum înainte industria noastră grea — baza înfloririi economiei socialiste a ţării noastre.

Politica internă a partidului nostru şi a guvernului sovietic are drept scop permanent îmbunătăţirea situaţiei materiale a poporului sovietic. Incepînd din anul 1947, în ţara noastră au fost efectuate şase reduceri anuale de preţuri la mărfurile de larg consum şi, datorită acestui fapt, salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor creşte necontenit. In 1953, de exemplu, venitul muncitorilor şi funcţionarilor calculat pe om al muncii a crescut în ansamblu cu peste 13 la sută, în comparaţie cu anul 1952. In fiecare an sporesc plăţile acordate populaţiei din bugetul de stat pentru diferite ajutoare şi pensii, asistenţă medicală gratuită, învăţămînt precum şi pentru alte nevoi culturale şi de trai

Totodată, guvernul a aplicat anul trecut o serie de măsuri pentru sporirea veniturilor ţărănimii colhoznice. Au fost considerabil reduse impozitul agricol şi cotele obligatorii către stat din gospodăria personală a colhoznicilor, au fost sporite preţurile de colectare şi achiziţionare la multe produse agricole, au fost anulate în întregime restanţele colhoznicilor din impozitul agricol pentru anii precedenţi precum şi datoriile pentru livrările obligatorii către stat de produse animale şi cartofi. Au fost anulate de asemenea datoriile colhozurilor, rămase din anii precedenţi, la cotele de cartofi, legume şi zarzavaturi. In urma aplicării tuturor acestor măsuri, veniturile colhoznicilor şi colhozurilor au sporit anul trecut în ansamblu cu peste 13 miliarde ruble.

Statul sporeşte în fiecare an alocaţiile de mijloace pentru construcţia de locuinţe.

In anul 1953 s-au construit 28 milioane m.p. de suprafaţă locativă în oraşe şi aşezările muncitoreşti ale ţării şi 400.000 case la sate. După cum vedeţi, amploarea lucrărilor de construcţie nu este mică. Totuşi, la noi mai există încă o mare lipsă de locuinţe. Nu mai este nevoie să vorbim aici despre uriaşele distrugeri ale oraşelor şi satelor, pe care ni le-a provocat ultimul război Voi, locuitori ai Leningradului, cunoaşteţi aceasta prea bine.

Construcţia de locuinţe este în permanenţă în centrul atenţiei partidului şi guvernului. Pînă în prezent s-au făcut multe, dar mai sînt încă multe de făcut, pentru a îmbunătăţi în anii viitori în mod hotărîtor condiţiile de locuit ale oamenilor muncii.

Guvernul Sovietic a luat o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea radicală a comerţului şi a deservirii oamenilor sovietici. In anul 1953 reţeaua comercială a primit în mod suplimentar peste planul anual, mărfuri în valoare de 33 miliarde ruble. Numai prin comerţul de stat şi cooperatist au fost vîndute anul trecut populaţiei cu 21% mai multe mărfuri decît în anul 1952.

A fost trasată sarcina ca în 2—3 ani să poată fi cumpărate toate mărfurile necesare în fiecare oraş şi raion sătesc. Această sarcină tovarăşi, nu este uşoară, dar ea va fi realizată.

O mare atenţie este acordată ridicării continue a nivelului cultural al poporului. Mijloace uriaşe sînt cheltuite pentru dezvoltarea la un înalt nivel ideologic, a înaintatei noastre ştiinţe socialiste şi a artei noastre sovietice. Oamenilor de ştiinţă, de literatură şi artă le-au fost create toate condiţiile pentru activitatea lor creatoare şi pentru un continuu progres.

Ştiinţa sovietică îşi îndeplineşte cu cinste datoria faţă de popor. Oamenii noştri de ştiinţă au descoperit secretele energiei atomice. Ei au reuşit în scurtă vreme să pună energia atomică în slujba economiei socialiste şi întăririi continue a capacităţii de apărare a ţării. Acesta este un mare merit al ştiinţei sovietice faţă de Patrie.

An de an cresc alocările pentru nevoile învăţămîntului public, creşte numărul de şcoli şi instituţii de învăţămînt superior. Este suficient să spunem că la noi studiază în diferite instituţii de învăţămînt peste un sfert din întreaga populaţie a ţării. A şi fost realizat învăţămîntul general obligatoriu de şapte ani. Către sfîrşitul celui de al 5-lea cincinal se va desăvîrşi trecerea de la învăţămîntul de şapte ani la învăţămîntul mediu general în capitalele republicilor unionale, în centrele regionale, de ţinut şi în cele mai mari centre industriale, iar în următorul cincinal va fi realizat pretutindeni învăţămîntul mediu general.

Succesele obţinute de Patria noastră reies în mod grăitor din exemplul Leningradului. Noi toţi, tovarăşi, ne amintim de grelele răni provocate de cotropitorii hitlerişti eroicului nostru oraş. Zeci de întreprinderi, cartiere întregi ale oraşului erau ruine. Şi iată că acum, la zece ani după război, mergînd pe străzile largi şi minunate ale Leningradului, vedem că el a devenit mai frumos, că s-a înnoit, vedem cît de mult a păşit înainte.

Datorită eforturilor eroice ale cetăţenilor Leningradului şi, în primul rînd, ale muncitorilor în ansamblu, industria acestui oraş îndeplineşte şi depăşeşte an de an planurile de producţie. Producţia globală a întregii sale industrii a crescut în anul 1953 cu 81% în comparaţie cu anul 1949. Anul trecut, întreprinderile oraşului şi regiunii Leningrad au îndeplinit planul de stat cu 104,2%, depăşind de asemenea sarcina cu privire la sporirea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al producţiei.

Tovarăşi!

Partidul şi Guvernul consideră ca o datorie sfîntă a lor să întărească pe toate căile statul nostru sovietic socialist — bastionul păcii şi securităţii popoarelor noastre. Statul sovietic trebuie să fie întotdeauna, în mod obligatoriu, puternic, tare — aceasta constituie chezăşia mersului nostru înainte.

Partidul Comunist a construit şi făurit în permanenţă alianţa de nezdruncinat dintre muncitori şi ţărani. Această alianţă a devenit o forţă hotărîtoare care a asigurat victoria Marelui Octombrie, triumful orînduirii socialiste în ţara noastră. Intărind pe toate căile alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea noastră colhoznică asigurăm succesele construirii comunismului. Prietenia de nezdruncinat a popoarelor sovietice, prietenie cu adevărat frăţească, care se întăreşte tot mai mult pe zi ce trece — constituie o mare forţă a societăţii noastre socialiste. Toţi oamenii sovietici, fără excepţie, sînt mîndri şi fericiţi de a fi cetăţeni ai marei lor patrii socialiste.

Puternicul lagăr al luptătorilor pentru pace, democraţie şi socialism, creşte şi-şi sporeşte forţele vitale an de an.

Popoarele Marii Chine şi ale ţărilor de democraţie populară păşesc cu încredere pe calea progresului, duc o viaţă bogată, constructivă. Ele au şi realizat considerabile succese economice şi culturale. Ajutorul frăţesc al U.R.S.S. constituie o garanţie a prosperării continue a popoarelor prietene, care înving cu cinste şi cu perseverenţă toate dificultăţile din calea construirii vieţii lor noi.

Tovarăşi!

Politica partidului şi guvernului a întîmpinat întotdeauna aprobarea unanimă şi sprijinul activ al întregului popor sovietic. Oamenii sovietici aprobă planurile de viitor ale Partidului Comunist. Dar numai aprobarea nu este suficientă pentru ca planurile să devină realitate. Este necesară munca creatoare, perseverentă şi organizată a milioanelor de oameni. Noi, comuniştii, sîntem oamenii faptelor, altfel nici nu poate fi. Nu este însă un secret ca mai există între comunişti tovarăşi care ştiu şi cărora le place să ţină discursuri frumoase, dar care nu ştiu să conducă bine treaba şi nu se grăbesc să înveţe, să organizeze munca în sectorul lor. Este necesar, ca oamenii de acest fel să fie cît mai grabnic chemaţi la ordine. Este necesar, de asemenea, să se renunţe în mod hotărît şi fără întîrziere la metodele de conducere cancelarist-birocratice în toate sectoarele mari şi mici ale activităţii noastre economice, culturale şi în alte domenii de activitate practică. Din păcate, însă, în diferitele verigi inferioare, mijlocii şi superioare, mai există încă conducători care consideră că a conduce înseamnă în primul rînd a scrie — a scrie directive, dispoziţii, avertismente, cereri şi altele, numai pentru a scrie. Acesta este un mare rău căruia trebuie să i se pună capăt cît mai repede.

Trebuie ridicat cu hotărîre nivelul activităţii organizatorice şi de îndrumare a instituţiilor centrale şi organelor locale, trebuie ridicat rolul lor în conducerea vie, concretă şi activă a proceselor variate ale construcţiei economice şi culturale, trebuie lărgite şi întărite legăturile concrete cu masele largi.

Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor care stau în faţa noastră este necesar să fie folosite toate rezervele de care dispun industria şi agricultura şi din care avem destule.

La sate au şi sosit şi continuă să sosească numeroşi specialişti. Sovhozurile, S.M.T.-urile şi colhozurile au primit un mare număr de maşini noi Acum se pune problema de a repartiza just cadrele noi de specialişti, de a folosi gospodăreşte tehnica şi de a obţine astfel creşterea recoltelor la hectar şi a productivităţii creşterii animalelor — proprietate obştească, de a ridica toate colhozurile şi sovhozurile la nivelul celor fruntaşe, de a obţine înflorirea continuă a agriculturii noastre socialiste.

Şi în industrie există multe rezerve nefolosite. Există întreprinderi care nu-şi îndeplinesc planurile. Intr-o serie de fabrici şi uzine tehnica noastră foarte bogată este folosită în mod nesatisfăcător. Productivitatea muncii creşte încet. Incă nu pretutindeni se luptă cu adevărat pentru o mai bună folosire a capacităţilor şi suprafeţelor de producţie.

Din păcate, într-o măsură mai mare sau mai mică aceste lipsuri există şi la Leningrad.

Situaţia agriculturii din regiunea voastră este încă departe de a fi bună; recolta la hectar de cereale, cartofi, legume şi zarzavaturi este scăzută, creşterea animalelor nu este suficient de productivă. Organizaţiile regionale nu au renunţat încă la metodele birocratice de conducere a agriculturii.

Nici în activitatea întreprinderilor din Leningrad nu merge totul bine. O serie de întreprinderi nu au îndeplinit planul de stat pe anul 1953 şi planurile de reducere a preţului de cost şi de sporire a productivităţii muncii. In unele uzine şi fabrici munca nu are un caracter ritmic, mai dăinuie munca în asalt, se descoperă şi se folosesc în mod insuficient de activ rezervele interne ale fabricilor şi uzinelor, este încă mare procentul rebuturilor, adesea la produse complicate şi scumpe. Toate acestea cer din partea activiştilor de partid, sovietici şi economici din Leningrad o conducere activă şi un control zilnic asupra activităţii industriei.

Realizările voastre în domeniul construcţiei de locuinţe, de instituţii culturale şi de folos obştesc nu sînt mici, dar şi aici există multe lipsuri. Construcţiile costă prea scump, înregistrează pierderi, iar materialele sînt folosite în mod negospodăresc. Sînt multe plîngeri în legătură cu calitatea caselor date în folosinţă.

După cum vedeţi, tovarăşi, în ciuda marelor voastre succese, mai există încă multe scăderi. Fără îndoială că oamenii muncii din oraşul-erou vor lichida cu cinste lipsurile constatate. Pentru aceasta, locuitorii Leningradului dispun de toate cele necesare — o puternică organizaţie de partid, dragoste de Patrie, cunoştinţe, entuziasm şi perseverenţa bolşevică în muncă.

Tovarăşi!

Patria noastră socialistă întîmpină alegerile pentru Sovietul Suprem în plină înflorire a forţelor sale creatoare.

Succesele obţinute confirmă cu o nouă putere superioritatea orînduirii noastre sociale şi de stat faţă de cea capitalistă In întrecerea paşnică dintre cele două sisteme, socialismul depăşeşte capitalismul. Acest lucru îl văd nu numai prietenii noştri, ci şi cei care nu ne sînt prieteni.

Economia postbelică a statelor imperialiste s-a dezvoltat mai ales prin creşterea industriei de război. O asemenea dezvoltare artificială a economiei acestor ţări nu poate continua mult timp.

In realitate, atît în S.U.A. cît şi în celelalte ţări capitaliste, se fac simţite în ultimele luni simptomele vădite ale crizei economice care se apropie. Nivelul de trai al oamenilor muncii scade, preţurile mărfurilor de larg consum se măresc, şomajul creşte. Prin aceasta se explică încercările cercurilor reacţionare de a evita criza economică prin intensificarea psihozei de război, prin crearea unei atmosfere de şi mai mare încordare în situaţia internaţională şi prin continuarea cursei înarmărilor.

Tovarăşi!

Politica externă a Statului Sovietic este îndeobşte cunoscută. Scopul acestei politici rămîne neschimbat — împiedecarea unui nou război, realizarea unei înţelegeri reciproce între state, slăbirea încordării internaţionale pentru menţinerea şi întărirea păcii în lumea întreagă.

In unire frăţească cu marele popor chinez şi cu oamenii muncii din ţările de democraţie populară, cu milioane de oameni simpli şi cinstiţi din ţările coloniale şi capitaliste, Statul Sovietic ţine sus nobilul steag al păcii şi prieteniei între popoare.

Astăzi sînt puţini acei care cred că în relaţiile dintre state există numai „limbajul forţei", aşa cum încearcă să asigure cercurile agresive ale ţărilor imperialiste.

Caracterul paşnic al politicii externe a Uniunii Sovietice a fost demonstrat încăodată la conferinţa de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Insăşi convocarea unei asemenea conferinţe constituie un succes incontestabil al partizanilor slăbirii încordării internaţionale.

Se cunosc acum rezultatele conferinţei de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Recent, tovarăşul Molotov, şeful delegaţiei noastre la conferinţa de la Berlin, a făcut o declaraţie amănunţită cu privire la rezultatele conferinţei de la Berlin. După publicarea acestei declaraţii nu mai este necesar, după părerea mea, să vorbesc aici amănunţit despre aceasta.

Este neîndoielnic un singur fapt — după îndelungata întrerupere a contactului dintre miniştrii afacerilor externe ai celor patru puteri, conferinţa de la Berlin a contribuit la clarificarea unei serii de probleme internaţionale şi a deschis calea spre o oarecare slăbire a încordării internaţionale. Conferinţa pentru problemele Coreei şi Indochinei, care va avea loc în aprilie la Geneva, va trebui să servească, printre altele, şi acestor scopuri.

In politica noastră paşnică, un loc însemnat îl ocupă dezvoltarea legăturilor de afaceri cu lumea exterioară. Mă refer la seria de acorduri comerciale încheiate în ultimul timp de Uniunea Sovietică cu un şir de state capitaliste, pe baza de avantaj reciproc. Aceste legături de afaceri vor contribui, desigur, într-o oarecare măsură, la înţelegerea reciprocă între state.

Totuşi trăim într-o încercuire care prin ea însăşi necesită cea mai serioasă atenţie, şi nu trebuie uitată cauza apărării patriei noastre. In anii postbelici, Uniunea Sovietică a devenit şi mai puternică, şi mai tare. Forţele noastre armate dispun de toate cele necesare pentru a putea apăra în orice condiţii munca constructivă a marelui lor popor iubitor de pace.

Tovarăşi!

Patria noastră socialistă îşi urmează cu fermitate drumul, sub marele steag victorios al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin. Oamenii sovietici privesc cu încredere minunatul lor viitor. Avîntul în muncă şi avîntul politic în care trăieşte ţara noastră în zilele alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. constituie o demonstraţie vie a unităţii moral-politice a societăţii sovietice şi a hotărîrii poporului nostru de a realiza în întregime măreţul program de construire a comunismului în Uniunea Sovietică.

Oamenii muncii din Leningrad au păşit totdeauna în avangarda luptei pentru îndeplinirea şi depăşirea planurilor economiei naţionale. Aveţi fericirea de a trăi şi munci în oraşul glorios care poartă numele marelui Lenin, în oraşul în care s-a născut Puterea Sovietică. Ingăduiţi-mi, tovarăşi, să-mi exprim convingerea că oamenii muncii din Leningrad, credincioşi tradiţiilor lor revoluţionare, vor păşi şi de acum înainte în primele rînduri ale constructorilor comunismului şi vor îndeplini cu cinste sarcinile puse în faţa lor de partid şi guvern.

Tovarăşi!

Alegerile noastre au fost şi vor fi totdeauna o combativă trecere în revistă a democraţiei sovietice, a unităţii de nezdruncinat a partidului, guvernului şi poporului. Nu încape îndoială că şi în apropiatele alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., toţi oamenii sovietici vor vota în unanimitate pentru candidaţii blocului popular al comuniştilor şi celor fără partid, pentru înflorirea continuă a Patriei noastre socialiste.

Ingăduiţi-mi să vă mulţumesc încă odată vouă, şi prin voi, tuturor oamenilor muncii din circumscripţia electorală Kirov, pentru marea cinste pe care mi-aţi acordat-o. Asigur pe alegătorii mei şi pe toţi oamenii muncii din oraşul lui Lenin că voi fi totdeauna credincios cauzei poporului, cauzei partidului nostru, cauzei comunismului, şi că voi justifica încrederea voastră.

Intărească-se, crească şi înflorească iubita noastră patrie socialistă!

Trăiască marele popor sovietic!

Trăiască marele şi gloriosul nostru Partid Comunist — inspiratorul şi organizatorul victoriilor noastre!

Trăiască Guvernul nostru Sovietic!

(Cuvîntarea lui K. E. Voroşilov a fost subliniată în repetate rînduri prin aplauze).

Intîlnirea tovarăşului P. N. Pospelov cu alegătorii

KURSK 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 10 martie a avut loc la Kursk întîlnirea alegătorilor din circumscripţia electorală Kursk cu P. N. Pospelov, secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S

In cadrul adunării au luat cuvîntul Kotliarov, mecanic la depoul de locomotive din staţia Kursk, Rudcenko, profesor la Institutul de medicină din Kursk, colhoznica Tişina, Erou al Muncii Socialiste şi alţii. Ei au vorbit despre întrecerea socialistă desfăşurată în întreprinderi şi colhozuri în cinstea alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Vorbitorii au chemat pe alegători să-şi dea în unanimitate voturile lui P. N. Pospelov candidat al blocului popular al comuniştilor şi al celor fără de partid.

In cuvîntarea sa, care a fost întreruptă de aplauze de repetate ori, P. N. Pospelov s-a ocupat de succesele realizate de poporul sovietic în cei patru ani care au trecut de la alegerile precedente pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. El a vorbit despre nivelul înalt al dezvoltării industriei grele care a pregătit condiţiile pentru un avînt considerabil în producţia articolelor de larg consum, despre măsurile care se înfăptuiesc acum pentru dezvoltarea accelerată a industriei uşoare şi alimentare, pentru ridicarea agriculturii. Vorbitorul a subliniat grija Partidului Comunist şi a Guvernului Sovietic pentru înflorirea ştiinţei, literaturii şi artei puse în slujba intereselor poporului, satisfacerii necesităţilor lui spirituale mereu crescînde.

In încheiere, P. N. Pospelov a caracterizat principiile politicii externe a statului sovietic — stegarul păcii şi prieteniei între popoare.

Intîlnirea tovarăşului P. K. Ponomarenko cu alegătorii

ALMA-ATA 11 (Agerpres).— TASS transmite: La 10 martie, în sala Teatrului Academic de stat de operă şi balet din R.S.S. Cazahă, a avut loc întîlnirea alegătorilor din circumscripţia electorală Alma-Ata cu P. K. Ponomarenko prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al R.S.S. Cazahe, candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

In cadrul adunării au luat cuvîntul Taşenov, inginer la Direcţia căii ferate Turkestan—Siberia, muncitoarea Djanbekova de la filatura de bumbac din Alma-Ata, Sauranbaev, vicepreşedinte al Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Cazahe. Ei au vorbit despre intensificarea activităţii politice şi în producţie a oamenilor muncii din Cazahstan, hotărîţi să depună toate eforturile pentru realizarea programului construcţiei comuniste, elaborat de partid. Alegătorii şi-au exprimat convingerea că P. K. Ponomarenko va îndreptăţi încrederea poporului.

A luat apoi cuvîntul P. K. Ponomarenko. El a mulţumit călduros alegătorilor care l-au propus candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. P. K. Ponomarenko a citat date care ilustrează creşterea neîntreruptă a economiei naţionale a ţării şi sporirea sistematică a venitului naţional, pe baza cărora creşte an de an salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor, sporesc veniturile colhoznicilor, creşte consumul popular. P. K. Ponomarenko a subliniat de asemenea progresul necontenit al ştiinţei, culturii, ocrotirii sănătăţii în U.R.S.S. După aceea P. K. Ponomarenko a arătat care sînt sarcinile oamenilor muncii din Cazahstan în ridicarea continuă a economiei republicii, şi în special în lărgirea producţiei agricole, valorificarea uriaşelor întinderi de pămînturi virgine şi înţelenite.

In încheiere, în aplauzele furtunoase ale asistenţei, vorbitorul a rostit cuvinte de salut în cinstea prieteniei indestructibile a popoarelor U.R.S.S., în cinstea Partidului Comunist, în cinstea marelui popor sovietic — constructor al comunismului.

Lucrările Comisiei economice O.N.U. pentru Europa

GENEVA 11 (Agerpres). — In şedinţa din dimineaţa zilei de 10 martie a celei de a 9-a sesiuni a Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, după alegerea preşedintelui şi vicepreşedintelui sesiunii a luat cuvîntul reprezentantul Franţei, Edgard Faure care a relevat rolul însemnat al Comisiei economice în dezvoltarea colaborării internaţionale. El a subliniat că această Comisie procedează just concentrîndu-şi atenţia asupra unei probleme atît de importante ca dezvoltarea colaborării economice între ţările din Europa răsăriteană şi cea apuseană. Intărirea păcii, a spus el, este strîns legată de normalizarea relaţiilor economice dintre ţări, ţinînd seama de interesele reciproce. Faure a subliniat că o serie de acorduri economice, încheiate între Franţa şi Europa răsăriteană corespund intereselor vitale ale Franţei. El a remarcat în continuare că în dezvoltarea relaţiilor economice dintre Franţa şi ţările din Europa răsăriteană există multe greutăţi. Aceste greutăţi, a spus el, pot fi lichidate prin încheierea unor acorduri pe termen lung.

Luînd apoi cuvîntul, reprezentantul Uniunii Sovietice, P. N. Kumikin, a subliniat că actuala sesiune a Comisiei economice O.N.U. pentru Europa are loc în condiţiile slăbirii încordării în relaţiile internaţionale pe de o parte, şi ale importanţei crescînde a dezvoltării relaţiilor economice dintre toate ţările europene pe de altă parte. Aceste împrejurări, a spus el, determină rolul important al actualei sesiuni şi răspunderea participanţilor pentru discutarea şi rezolvarea cu succes a problemelor incluse pe ordinea de zi. Delegaţia sovietică, a spus Kumikin, porneşte de la faptul că un comerţ reciproc avantajos între toate ţările, indiferent de deosebirile dintre sistemele lor economice şi sociale, reprezintă una din premizele principale pentru dezvoltarea unei economii de pace, ridicarea nivelului de trai al popoarelor, întărirea şi dezvoltarea înţelegerii şi prieteniei între popoare.

Reprezentantul U.R.S.S. a arătat că una din principalele piedici care au stat în ultima vreme în calea dezvoltării economiei ţărilor vest-europene au fost dificultăţile în domeniul comerţului exterior.

Reprezentantul sovietic a subliniat că U.R.S.S. a acordat întotdeauna importanţa cuvenită activităţii Comisiei economice şi a comitetelor ei în vederea extinderii relaţiilor comerciale dintre toate ţările europene. Ei a declarat că în viitor U.R.S.S. va lua parte la lucrările tuturor celor nouă comitete ale Comisiei economice şi va avea o reprezentanţă permanentă pe lîngă Comisia economică. Kumikin şi-a exprimat convingerea că aceste măsuri vor contribui la întărirea colaborării, care constituie o premiză a succesului activităţii Comisiei.

Reprezentantul U.R.S.S. a sprijinit iniţiativa lui Myrdal, secretarul executiv al Comisiei economice, în privinţa stabilirii unei colaborări interregionale în problemele comerţului. Totodată, a spus el, delegaţia sovietică consideră că, paralel cu întărirea şi extinderea relaţiilor comerciale între toate ţările europene, o problemă de actualitate este de asemenea întărirea şi dezvoltarea relaţiilor comerciale dintre ţările europene şi ţările Asiei, Extremul Orient şi Americii Latine. El a declarat de asemenea că Uniunea Sovietică ţinînd seama de rezultatele pozitive ale consfătuirilor experţilor pentru problemele comerţului, care au avut loc în anii 1952—1953, va lua parte la cea de a 3-a consfătuire similară, pe care secretarul executiv al Comisiei economice pentru Europa a fixat-o pentru luna aprilie a. c.

Reprezentantul Finlandei, Viherheime, a subliniat dificultăţile prin care trece economia Finlandei în perioada de după război, precum şi interesul ei pentru dezvoltarea comerţului cu ţările din Europa răsăriteană. El a subliniat că acordurile comerciale încheiate între Finlanda şi Uniunea Sovietică duc la rezolvarea unei serii de greutăţi existente în economia Finlandei şi mai ales vor permite reducerea şomajului.

In cadrul şedinţei de după amiază a fost examinată propunerea reprezentantului Poloniei, Katz-Sucky, de a invita la lucrările sesiunii Comisiei economice reprezentanţi ai Republicii Democrate Germane şi ai Republicii Federale Germane. La 11 martie a continuat discutarea acestei probleme.

Deschiderea expoziţiei industriale a R. D. Germane la Cairo

CAIRO 11 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La 10 martie s-a deschis la Cairo expoziţia industrială a Republicii Democrate Germane.

La deschiderea expoziţiei au fost de faţă preşedintele şi primul ministru al Egiptului, Naghib, ministrul comerţului şi industriei Bogdadi şi alte personalităţi oficiale, reprezentanţi ai cercurilor de afaceri şi ai opiniei publice egiptene.

Declaraţia guvernului R. P. Polone

VARŞOVIA 11 (Agerpres). — P. A. P. transmite:

Presa poloneză a publicat o declaraţie a guvernului Republicii Populare Polone în care se spune:

Guvernul Republicii Populare Polone a acordat o mare importanţă conferinţei de la Berlin, deoarece guvernul Republicii Populare Polone reprezintă o ţară care, pe baza experienţei istorice este vital interesată în slăbirea radicală a încordării internaţionale şi în reglementarea paşnică a problemelor litigioase, în special în Europa.

La cîteva zile după încheierea conferinţei de la Berlin, forţele revanşarde agresive din Germania occidentală au săvîrşit un nou act duşmănos împotriva cauzei păcii.

Majoritatea parlamentului de la Bonn a adoptat modificări la constituţie care crează posibilitatea introducerii serviciului militar general obligatoriu în Germania occidentală, adică crearea unui nou Wehrmacht. Totodată, după cum rezultă din informaţiile apărute în presă, a crescut presiunea cercurilor guvernante din S.U.A. asupra Franţei şi asupra altor ţări vesteuropene pentru a accelera ratificarea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", a tratatului care consfinţeşte reînvierea militarismului german.

In această situaţie, popoarele europene au o îndatorire deosebită în ceea ce priveşte preîntîmpinarea dezvoltării mai departe a evenimentelor îndreptate direct împotriva securităţii lor. Guvernul Republicii Populare Polone este convins că proiectul sovietic de tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa indică calea justă în această direcţie. Acest proiect prevede, după cum se ştie, un acord între toate statele europene, inclusiv Germania, în scopul asigurării securităţii şi ajutorului reciproc în cazul unei agresiuni.

Interesele Poloniei coincid cu interesele unor ţări ca Franţa, care, în ultimii 100 de ani, a suferit trei invazii militare ale militarismului german, sau ca Belgia care a fost de două ori victima agresiunii militarismului german. Considerînd că cea mai bună cale pentru asigurarea păcii în Europa este crearea unui sistem de securitate colectivă, Guvernul Republicii Populare Polone, sprijină pe deplin proiectul sovietic pentru un tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa.

Proiectul sovietic pentru securitatea colectivă nu împarte Europa, ci o uneşte. In acelaşi timp, acest proiect prevăzînd neutralizarea Germaniei, crează bazele pentru reglementarea paşnică a problemei germane pe calea creării unui stat german unit şi democrat.

Continuînd să ducă în mod consecvent o politică iubitoare de pace, guvernul Republicii Populare Polone, îşi exprimă hotărîrea de a participa la un tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa şi de a întreprinde acţiuni comune împreună cu toate statele europene în vederea încheierii şi realizării acestui tratat.

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

Raportul prezentat de tovarășul Boleslaw Bierut

VARȘOVIA 11 (Agerpres).—P.A.P. transmite raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, prezentat la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez de Boleslaw Bierut, președintele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez:

Polonia populară, ca și toate țările de democrație populară, s-a eliberat de sub jugul capitalismului datorită victoriei U.R.S.S. asupra fascismului hitlerist. Această victorie a avut o uriașă însemnătate istorică mondială. Ea a putut fi obținută pe baza realizărilor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a devenit totodată o dovadă a superiorității orînduirii socialiste asupra sistemului imperialist. Ea a creat popoarelor eliberate de Armata Sovietică posibilitatea de a păși într-o perioadă nouă, măreață, a istoriei lor, perioada construirii unei orînduiri noi, de dreptate socială, perioada pregătirii condițiilor necesare pentru construirea socialismului.

Congresul al II-lea al partidului nostru se întrunește în preajma celei de a 10-a aniversări a eliberării Poloniei. Astăzi, caracterul socialist al transformărilor politice și economice care s-au petrecut la noi este evident pentru toată lumea. Desfășurarea proceselor sociale, datorită cărora a devenit posibilă înfăptuirea sarcinilor de construire a bazei socialismului în țara noastră, a fost totuși extrem de complexă.

Dezvoltarea acestor procese a fost influențată în mod hotărîtor de creșterea rapidă și neîntreruptă a clasei muncitoare și de rolul său politic din ce în ce mai mare, deoarece totodată se întărea alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, ale cărei condiții de trai s-au schimbat radical odată cu lichidarea clasei moșierilor care storsese de-a lungul veacurilor toată vlaga din satul muncitor polonez.

In felul acesta, deși programul de construire a bazelor socialismului a fost prezentat cu toată claritatea abia la Congresul de unificare al partidului nostru, care a avut loc cu cinci ani în urmă, procesele transformărilor care au pregătit această operă de construire s-au închegat și s-au maturizat cu mult mai înainte, am putea spune chiar din primele zile ale eliberării noastre.

Nu încape îndoială că lichidarea definitivă a sciziunii în mișcarea muncitorească poloneză și unirea trainică a rîndurilor ei pe baza unei ideologii unitare, revoluționare — a ideologiei marxist-leniniste, au creat garanția necesară și indestructibilă a mersului victorios înainte pe calea construcției socialiste, au ridicat pe o treaptă superioară alianța dintre muncitori și țărani, îmbogățind-o cu perspectiva transformării socialiste a satului, care reprezintă calea spre o creștere trainică a bunăstării oamenilor muncii de la orașe și sate.

Transformările noastre revoluționare pot fi trebuie să fie împărțite, din punct de vedere al caracterului lor social-politic, în două etape principale: etapa transformărilor revoluționar-democratice și etapa transformărilor de tip socialist. Desigur că această împărțire nu trebuie să se facă în mod mecanic. Procesele și transformările revoluționare se desfășoară la noi neîntrerupt din momentul eliberării țării. Trecerea acestor procese dintr-o fază în alta — de la revoluția de tip democrat-popular la revoluția de tip socialist, a reprezentat o întreagă perioadă. Elementele transformărilor democratice și socialiste s-au împletit, s-au legat unul de altul, au exercitat o influență reciprocă unul asupra altuia chiar din primul moment al constituirii și activității puterii populare.

Aici e locul să amintim de învățătura leninistă cu privire la transformarea revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă. Lenin a atras atenția asupra faptului că ele nu sînt despărțite una de alta printr-un zid chinezesc și că numai lupta hotărăște problema mersului înainte. Dezvoltarea revoluției noastre în decursul primilor patru ani a confirmat întru totul această teză leninistă.

Trecînd la problemele situației internaționale și ale politicii externe a Republicii Populare Polone, Boleslaw Bierut a subliniat că perioada la care se referă raportul se caracterizează prin creșterea forțelor economice, de apărare, politice și culturale ale lagărului socialismului și păcii și, în același timp, prin adîncirea crizei generale a capitalismului mondial.

Inițiativa Uniunii Sovietice — a spus raportorul — îndreptată spre rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase existente, dă rezultate pozitive. Astăzi, nimeni nu poate să conteste că, în ciuda împotrivirii înverșunate a forțelor reacțiunii, a intervenit o anumită slăbire a încordării în situația internațională. Realizarea armistițiului în Coreea și convocarea conferinței de la Berlin au constituit succese importante în această direcție.

Propunerile sovietice formulate în proiectul de „Tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa" sînt simple și clare. Ele sînt inspirate exclusiv de grija pentru asigurarea păcii și prevăd toate garanțiile posibile și necesare împotriva agresiunii și a încălcării păcii în Europa.

Poporul polonez, în mod solidar și cu întreaga forță a convingerii sale, bazată pe propria sa experiență istorică, se pronunță pentru încheierea unui asemenea tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa.

Totul arată că mai devreme sau mai tîrziu ideea securității colective va triumfa asupra planului sinistru de reînviere a militarismului german.

Ocupîndu-se de relațiile Poloniei cu țările lagărului democrat, Boleslaw Bierut a spus:

Relațiile Poloniei cu Uniunea Sovietică, China, Republica Democrată Germană, Cehoslovacia și celelalte țări din lagărul democrației și socialismului se caracterizează prin cordialitate, respectarea reciprocă a drepturilor fiecărui popor și acordarea de ajutor reciproc, în cel mai înalt grad. Aceste relații se întemeiază pe tendința comună spre întărirea noii orînduiri sociale și spre asigurarea păcii.

O linie de orientare a politicii noastre externe este de asemenea faptul că sîntem gata să colaborăm cu statele în care există o altă orînduire socială. Împreună cu U.R.S.S. și întregul lagăr al păcii, noi ne situăm pe punctul de vedere al posibilității coexistenței statelor cu sisteme sociale diferite.

In continuare, raportorul s-a ocupat de următoarele sarcini ale partidului în domeniul politicii externe:

1. Trebuie să întărim prin toate mijloacele legătura ideologică frățească indisolubilă și prietenia veșnică cu Uniunea Sovietică. Noi sîntem puternici prin forța acestei alianțe, tot așa cum am fost slabi în trecut, cînd guvernanții Poloniei dinainte de septembrie (1939 — N.R.) trădînd cele mai vitale interese ale poporului polonez, se împotriveau colaborării cu marele popor al puternicei Țări a Sovietelor.

2. Trebuie să dezvoltăm și să întărim relațiile de prietenie și colaborare cu toate țările lagărului democratic. Sîntem mîndri de prietenia noastră cu marele popor chinez. Intărim relațiile de prietenie cu vecina noastră — Cehoslovacia frățească. Stringem relațiile de bună vecinătate și întărim legăturile cu Republica Democrată Germană. Vom acorda și de aci înainte ajutor eroicului popor coreean. Relații de prietenie cordială ne leagă de Romînia, Ungaria, Bulgaria, Albania și Republica Populară Mongolă.

3. Vom lupta pentru micșorarea continuă a încordării în relațiile internaționale, pentru continuarea tratativelor, pentru interzicerea folosirii armei atomice și a tuturor celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, pentru reducerea înarmărilor, pentru un acord între cele cinci mari puteri, pentru un sistem european de securitate colectivă, pentru dreptul națiunilor la autodeterminare și suveranitate. Vom sprijini toate eforturile cinstite îndreptate spre rezolvarea problemei germane pe o bază democrată — pe baza creării unei Germanii unite și iubitoare de pace.

4. Polonia nu-și va cruța eforturile pentru extinderea colaborării internaționale între toate statele — indiferent de orînduirea lor socială și de forma de guvernămînt — în special în domeniul comerțului.

5. In lupta pentru pace și progres vom întări prietenia și solidaritatea cu partidele comuniste și muncitorești frățești din toate țările. Vom adînci și mai mult ideea solidarității internaționale cu masele muncitoare din întreaga lume.

6. Oamenii muncii din Polonia, întregul popor, trebuie să-și sporească eforturile creatoare în vederea îndeplinirii planurilor noastre, a consolidării realizărilor noastre economice, pe care se bazează politica noastră externă. Nu trebuie să uităm că forțele imperialiste reacționare continuă să existe și că ele caută să agraveze și să intensifice încordarea internațională, să dezlănțuie un nou război. De aceea, apărînd cu toate forțele cauza măreață a păcii, cauză sfîntă pentru toate popoarele, nu trebuie să uităm de întărirea capacității noastre de apărare pentru ca, împreună cu puternicele forțe ale U.R.S.S. și ale întregului lagăr democratic, să asigurăm pacea în lumea întreagă și, prin aceasta, securitatea patriei noastre.

In continuare, Boleslaw Bierut s-a ocupat de realizările economice ale Poloniei populare și de îndeplinirea planului de șase ani.

In cursul anilor 1950—1953, a spus el, atenția partidului precum și a statului popular și a organelor sale, s-a concentrat și trebuia să se concentreze în primul rînd asupra rezolvării problemelor legate de industrializarea socialistă a țării, ca pîrghie principală a dezvoltării întregii economii naționale pe bază socialistă.

In cursul anilor 1950—1953 principalele sarcini ale industrializării socialiste a țării au fost îndeplinite în linii mari cu succes: dintr-o țară agrară înapoiată, Polonia a devenit un stat socialist industrial cu un mare potențial economic în continuă creștere.

Proporțiile și caracterul industrializării socialiste a țării, înfăptuită de puterea populară mai cu seamă în cursul ultimilor patru ani, sînt ilustrate de faptul că în 1953 producția industrială a depășit de 3,6 ori producția anului 1938. Acest lucru dovedește schimbările radicale și calitative care au avut loc în economia națională a Poloniei.

In 1953, cota-parte a industriei socialiste în producția industrială globală a fost de peste 99%. Iată datele privitoare la creșterea producției industriei socialiste în anii îndeplinirii planului de șase ani dacă considerăm producția industriei socialiste din 1949 drept 100, în 1950 ea a reprezentat 130,8, în 1951 — 162,7, în 1952 — 194,5, iar în 1953 — 228,6.

Astfel, sarcinile pe 1953 ale planului de șase ani au fost depășite, deoarece planul pe acest an în ceea ce privește industria socialistă prevedea o creștere de 197,1 față de nivelul anului 1949.

In perioada 1950—1953 s-a dezvoltat într-un ritm deosebit de rapid industria producătoare de mijloace de producție, a cărei creștere constituie o condiție indispensabilă pentru dezvoltarea continuă și reconstrucția întregii economii naționale. In 1953, producția mijloacelor de producție a atins 236,1% față de nivelul anului 1949, în timp ce planul de șase ani prevedea pentru anul 1953 nivelul de 190,2%.

Industria constructoare de mașini, care reprezintă principalul nucleu al industrializării țării, a înregistrat cel mai rapid ritm de dezvoltare, a spus Boleslaw Bierut. In prezent, producția acestei ramuri industriale este de 2,5 ori mai mare decît producția anului 1949. Dezvoltarea industriei mijloacelor de producție s-a desfășurat paralel cu dezvoltarea neîntreruptă a tehnicii și cu dezvoltarea unor noi ramuri industriale. A început, și într-o mare măsură a fost înfăptuită, modernizarea vechii industrii. Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice au fost construite o serie întreagă de întreprinderi industriale moderne, bazate pe cele mai noi realizări ale științei și tehnicii.

Boleslaw Bierut a arătat că în ultimii ani în Polonia a luat ființă industria de construcții navale, industria de tractoare, industria modernă constructoare de mașini agricole, industria de automobile, a fost pusă la punct producția de rulmenți, se dezvoltă cu succes producția de mașini-unelte grele, de utilaj minier, de mașini electrice grele, se dezvoltă industria chimiei sintetice, industria de aparate optice de precizie, de fibre artificiale, o serie de ramuri ale industriei farmaceutice etc. Se dezvoltă de asemenea cu succes producția de oțel de calitate superioară, a început și se dezvoltă extracția de minereu de cupru și industria de prelucrare a cuprului. In 1954, Polonia va obține pentru prima oară aluminiu produs în țară. A fost creată și se dezvoltă o industrie modernă de apărare, în limitele necesare pentru asigurarea nevoilor apărării țării.

In ceea ce privește producția bunurilor de consum, în primii patru ani ai planului de șase ani ea a crescut de asemenea într-o măsură foarte mare. In 1953, producția obiectelor de consum popular în industria socialistă a reprezentat 219,8% față de anul 1949, în timp ce, potrivit prevederilor planului de șase ani, ea trebuia să reprezinte în 1953, 205,3%. Aceasta înseamnă că producția bunurilor de consum, deși insuficientă, date fiind nevoile mereu crescînde ale populației, a depășit nivelul prevăzut în plan pe anul 1953.

In conformitate cu prevederile planului de șase ani, industrializarea socialistă a dus la o repartizare mai proporțională a forțelor de producție ale țării și la industrializarea regiunilor înapoiate și delăsate din punct de vedere economic.

In perioada la care se referă raportul — a continuat Boleslaw Bierut — au fost obținute succese mari în dezvoltarea industriei pe teritoriile realipite. După cum se știe, pe teritoriile realipite industria se afla într-o stare de distrugere aproape completă. In prezent, producția industrială pe teritoriile realipite este aproape de patru ori mai mare decît producția din 1947. Pe teritoriile realipite industria a fost nu numai refăcută, ci și fundamental reconstruită și dezvoltată. Paralel cu aceasta a avut loc unirea teritoriului dinainte de război și a teritoriilor realipite ale Poloniei într-un organism economic unic, s-a dezvoltat pe scară largă cooperația, s-a produs o completare reciprocă a industriei de pe vechiul teritoriu cu cea de pe teritoriile realipite.

Ca urmare, în perioada la care se referă raportul, industria mijloacelor de producție a înregistrat o puternică dezvoltare pe baza tehnicii noi. Mulțumită acestei industrii, Polonia a căpătat o pîrghie puternică pentru dezvoltarea continuă a întregii economii naționale și pentru ridicarea nivelului de trai al populației. In al doilea rînd s-a dezvoltat considerabil industria articolelor de consum, deși trebuie să se menționeze că dezvoltarea acestei industrii este insuficientă în comparație cu nevoile mereu crescînde ale populației muncitoare.

După cum se vede din cifrele și datele citate, în perioada la care se referă raportul s-a produs un uriaș salt istoric înainte și Polonia a devenit un stat industrial puternic.

In prezent este important să se ușureze la maximum dezvoltarea producției agricole, să se accelereze creșterea producției articolelor de larg consum, să se accelereze construcția de locuințe și de clădiri de uz cultural pentru oamenii muncii și în felul acesta să fie accelerată creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

In cei patru ani ai planului de șase ani — a spus în continuare Boleslaw Bierut — producția de mijloace tehnice și de îngrășăminte pentru agricultură a crescut considerabil. Dar ea este în mod vădit insuficientă pentru scopul pe care ni-l propunem în prezent, adică pentru realizarea într-un timp scurt a reconstrucției tehnice a agriculturii și pentru creșterea rapidă a producției ei. Livrările de mașini și utilaj pentru agricultură depășesc de 2,5 ori livrările din 1949. Livrările de îngrășăminte chimice au depășit în anul 1953 cu 64 la sută livrările anului 1949. Dar, date fiind sarcinile care stau în fața agriculturii, acest lucru este în mod vădit insuficient. In legătură cu aceasta, proiectul propus de rezolvare a problemei sarcinilor economice pe anii 1954-1955 pune sarcina: să se sporească de peste două ori producția de mașini și unelte agricole în 1955 în comparație cu 1953.

In felul acesta, prima sarcină care rezultă din analiza activității industriei poloneze în decursul primilor patru ani ai planului de șase ani este de a lichida cît mai repede și cît mai complet lipsurile și lacunele în ramurile industriei care deservesc nemijlocit nevoile de producție ale agriculturii. Este necesar să fie sporită cît mai repede cu putință producția acestor ramuri ale industriei și ca ele să fie transformate în puternice pîrghii ale reconstrucției tehnice a agriculturii și ale creșterii rapide a producției ei.

După cum relese din cifrele amintite mai sus, în primii patru ani ai planului de șase ani industria obiectelor de larg consum a crescut considerabil. Dar, după cum știe toată lumea, această dezvoltare nu satisface în deplină măsură cerințele oamenilor muncii care cresc rapid.

Noua dispoziție a forțelor și mijloacelor, pe care o efectuăm în prezent în politica noastră economică, cotitura în direcția concentrării forțelor și a ridicării agriculturii, nu înseamnă de fel slăbirea eforturilor noastre în acțiunea de dezvoltare a industriei mijloacelor de producție, ci înseamnă dezvoltarea ei continuă, permanentă, folosindu-se concomitent cu aceasta baza creată de ea pentru ajutorarea agriculturii, pentru dezvoltarea mai rapidă a industriei bunurilor de consum și pentru reconstrucția mai rapidă a celorlalte ramuri ale economiei naționale.

In continuare, Boleslaw Bierut a subliniat însemnătatea uriașă a dezvoltării bazei de materii prime proprii, și mai ales a dezvoltării extracției de minereu de fier și cupru, a materiei prime pentru producția aluminiului etc., însemnătatea luptei pentru îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al producției.

Boleslaw Bierut s-a ocupat apoi de problemele agriculturii.

Spre deosebire de industrie, a cărei creștere s-a produs pe o bază socialistă, a spus el, în primii patru ani ai planului de șase ani, agricultura s-a dezvoltat mai ales pe baza gospodăriei individuale. Acest factor, precum și o serie de alți factori, a avut ca urmare un ritm slab de dezvoltare a agriculturii.

In timp ce în anii 1950—1953 producția industrială a crescut cu 118%, producția agricolă a crescut numai cu 10%. Compararea acestor cifre dovedește extrema rămînere în urmă a agriculturii, precum și faptul că disproporția dintre dezvoltarea industriei și a agriculturii a căpătat un caracter serios, care frînează dezvoltarea economiei naționale.

Partidul nostru, a spus Boleslaw Bierut, ridică problema dezvoltării agriculturii ca ceva complex, ca un tot, urmînd, pe de o parte, linia spre rezolvarea problemei cerealiere și a problemei bazei furajere, cu creșterea simultană mai departe a producției de plante industriale, și pe de altă parte, linia dezvoltării continue a șeptelului și a productivității vitelor, și mai ales a sectorului care rămîne în urmă chiar și pînă în prezent — acel al vitelor cornute.

In cei patru ani ai planului de șase ani la sate s-a desfășurat mișcarea cooperației agricole de producție. Dacă în 1949, numărul cooperativelor agricole de producție era doar de 243, iar numărul membrilor acestor cooperative era mai mic de 6.000, la sfîrșitul anului 1953, numărul cooperativelor agricole de producție a fost de peste 8.000, iar numărul țăranilor din aceste cooperative s-a ridicat la 200.000. Suprafața de teren cultivată de cooperativele agricole de producție reprezintă deja aproximativ 9% din întreaga suprafață de teren cultivată de gospodăriile țărănești. In perioada la care se referă raportul, cooperativele agricole de producție și-au dovedit viabilitatea și, deși sînt tinere și lipsite de experiență, și-au dovedit superioritatea față de gospodăriile individuale. Partidul acordă o însemnătate hotărîtoare dezvoltării cooperației agricole de producție, văzînd în ea calea care duce spre transformarea radicală a agriculturii poloneze și spre ridicarea considerabilă a nivelului de trai al țăranilor muncitori și al întregului popor.

In următorii doi ani, arată Bierut, trebuie să se acorde o deosebită atenție dezvoltării mai uniforme decît pînă în prezent a cooperativelor agricole de producție, extinderii lor pe scară mai largă atît în voevodatele centrale cît și în cele răsăritene, pentru ca noile cooperative agricole de producție să cuprindă o mare parte din locuitorii satului, iar vechile cooperative să-și sporească numărul membrilor.

In decursul primilor patru ani ai planului de șase ani a fost creată o pîrghie importantă pentru reconstrucția agriculturii — stațiunile de mașini și tractoare ale statului — și a crescut considerabil numărul gospodăriilor agricole de stat. Trebuie totuși să se menționeze că gospodăriile agricole de stat nu dau încă țării tot ceea ce pot și trebuie să dea, și ceea ce s-ar părea că decurge din [illegible] dezvoltării gospodăriilor agricole de stat.

In afară de cauzele obiective, dezvoltarea insuficientă a agriculturii în perioada la care se referă raportul a fost de asemenea influențată de o serie de factori subiectivi, dintre care cel mai important a fost lipsa unei concentrări a eforturilor spre realizarea unei dezvoltări mai rapide a agriculturii ca urmare a subaprecierii acestui sector al economiei naționale.

De la plenara a 9-a a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și pînă la actualul Congres, partidul și guvernul nostru au aplicat multe măsuri pentru a îndrepta această stare de lucruri. Dar este limpede că aceasta reprezintă doar începutul unei mari munci. Sporirea producției agricole se poate realiza numai atunci cînd, sprijinindu-se pe dispoziții juste, pe stimulente economice din ce în ce mai mari, pe un intens ajutor în producție, întreg partidul va lua în mîinile sale cauza agriculturii și cînd pentru agricultură se vor simți răspunzători partidul și toate instanțele puterii populare.

In această privință, a subliniat Boleslaw Bierut, tovarășii noștri sovietici ne oferă un minunat exemplu bolșevic.

Priviți uriașa muncă ce se desfășoară în prezent în Uniunea Sovietică pentru ridicarea nivelului producției agricole. Mișcarea pentru creșterea nivelului agriculturii, condusă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, a devenit o mișcare a întregului popor. Cele mai bune cadre sînt trimise în ajutorul agriculturii. Acolo sînt știința, cunoștințele, tehnica. In U.R.S.S. arta servește cauza dezvoltării producției agricole.

Fie ca cel de al II-lea Congres al nostru să devină un punct de plecare pentru desfășurarea acestei mari lupte în vederea ridicării nivelului agriculturii poloneze.

Ocupîndu-se de realizările în domeniul dezvoltării circulației mărfurilor, al investițiilor și al ridicării nivelului material al vieții maselor muncitoare, Boleslaw Bierut a spus:

Paralel cu intensa dezvoltare a producției industriale și cu o oarecare creștere a producției agricole s-a dezvoltat de asemenea circulația mărfurilor. In cei patru ani ai planului de șase ani au avut loc schimbări radicale în structura socială a comerțului. Dacă în 1949 comerțul privat și întreprinderile alimentare particulare cuprindeau aproximativ 44 la sută din întregul comerț, în 1953, greutatea specifică a comerțului cu amănuntul socializat reprezintă deja 96,[illegible] la sută, iar greutatea specifică a comerțului particular cu amănuntul și a întreprinderilor alimentare particulare — numai 3,9 la sută. Prin urmare, sectorul socialist a ocupat o situație dominantă nu numai în comerțul cu ridicata, ci și în comerțul cu amănuntul.

Proiectul de hotărîre în problema sarcinilor economice, prezentat Congresului, trasează sarcina sporirii deverului comerțului socializat cu amănuntul și al întreprinderilor de alimentație publică cu aproximativ 25 la sută. Aceasta înseamnă că în decurs de doi ani noi trebuie să obținem o creștere a circulației mărfurilor egală cu aceea care a fost obținută în decurs de patru ani.

Perioada la care se referă raportul, a spus Boleslaw Bierut, a fost o perioadă de mari realizări în domeniul investițiilor de stat. Actualul ritm mediu al investițiilor este de trei ori mai mare decît ritmul investițiilor din perioada de refacere. Volumul global al investițiilor, calculat pe cap de locuitor, depășește aproape de șase ori nivelul din 1938, care a fost anul celor mai mari investiții de capital ai Poloniei capitaliste.

Datorită acestor investiții uriașe, noi am construit temeliile unei industrii moderne, am aprovizionat agricultura noastră cu un parc de tractoare și mașini, am refăcut o parte însemnată din orașele noastre distruse și, în special, capitala patriei noastre — Varșovia. Am refăcut teritoriile realipite și am reconstruit parțial transporturile, am refăcut și am lărgit considerabil rețeaua de instituții sociale și culturale, am sporit considerabil avutul nostru popular.

Determinînd volumul investițiilor pentru perioada următoare, a subliniat raportorul, este necesar să ne călăuzim de două teze fundamentale: în primul rînd investițiile trebuie stabilite în așa fel încît să corespundă principiului reproducției lărgite și să asigure dezvoltarea rapidă permanentă a producției și venitului național. In al doilea rînd, investițiile trebuie stabilite în așa fel încît să nu scoată prea multe cadre și mijloace din alte ramuri ale economiei naționale și, în același timp, să nu micșoreze posibilitatea dezvoltării rapide a consumului și să nu împiedice ritmul de creștere a nivelului material al maselor muncitoare. Aceste principii corespund noii dispoziții a forțelor și mijloacelor, efectuate de partid și guvern în scopul asigurării dezvoltării mai proporționale a economiei naționale în ansamblu și al ridicării rapide a nivelului de trai al maselor muncitoare.

(Continuarea raportului în numărul viitor al ziarului)

Președintelui C. C. al Partidului Socialist Unit din Germania prim-ministru al R. D. Germane

tovarășul Otto Grotewohl

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. vă trimit dvs. unul din cei mai de seamă organizatori și conducători ai Partidului Socialist Unit și ai clasei muncitoare din Germania un salut frățesc și urări de sănătate cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei dvs. de naștere.

Vă urăm succese continue în construcția Republicii Democrate Germane — reazim de nădejde al forțelor iubitoare de pace ale poporului german în lupta pentru interesele vitale ale oamenilor muncii din Germania, pentru unitatea Germaniei pe baze pașnice și democrate, pentru întărirea păcii și securității popoarelor.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.

Presa franceză despre întrevederea dintre Adenauer și Bidault

PARIS 11 (Agerpres). — Majoritatea ziarelor pariziene manifestă un pesimism nedisimulat în legătură cu rezultatele tratativelor în problema Saarului, purtate la 9 martie între Adenauer și Bidault. Ziarele subliniază că aceste tratative nu au adus nimic nou în rezolvarea problemei Saarului.

Ziarul „Parisien Libéré" remarcă că partea germană continuă să lege rezolvarea problemei Saarului de „problema europeană".

Ziarul „Combat" scrie „că întîlnirea dintre Adenauer și Bidault, nu a făcut să progreseze cituși de puțin discuțiile în problema Saarului". Ziarul arată că guvernul de la Bonn „nu-și va asuma nici un fel de obligații în ceea ce privește Saarul, atît timp cît nu vor fi cunoscute rezultatele tratativelor guvernamentale și parlamentare duse în Franța în privința „comunității defensive europene". Aceasta confirmă din nou faptul că guvernanții de la Bonn folosesc problema Saarului ca un mijloc de presiune asupra Franței în problema „armatei europene".

Ziarul „Le Figaro" scrie că guvernul Franței consideră reglementarea problemei Saarului ca o condiție prealabilă pentru ratificarea tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" de către parlamentul francez, în timp ce guvernul lui Adenauer dorește ca europenizarea regiunii Saar să fie înfăptuită după crearea „comunității defensive europene".

Michel Debré, membru în Consiliul Republicii, scrie în ziarul „Information" că Franța ar proceda mai just dacă ar respinge direct tratatul cu privire la „armata europeană", fără să formuleze condiții preliminare.

Ziarul „L'Humanité" precizează că problema Saarului rămîne nerezolvată, deoarece tratativele din 9 martie nu au însemnat nici un pas înainte. După cum se vede — scrie ziarul — „căutînd să obțină o rezolvare a problemei Saarului în conformitate cu planurile sale, Adenauer vrea să dobîndească un prim succes în politica externă a Germaniei occidentale înarmate".

Scurte știri

● Asociația de Prietenie Italia-Romînia a editat la Roma lucrarea „N. Bălcescu și renașterea națională în Romînia" de Mario Leporatti.

● Răspunzînd invitației diferitelor instituții sovietice, personalități de seamă din străinătate vizitează Uniunea Sovietică, ca cunoscutul muzician belgian Fernand Quinet, director al conservatorului din Liege și prim dirijor al orchestrei din acest oraș, Karl Evang, director al departamentului ocrotirii sănătății din Norvegia și profesorul Geza Hetenyi, membru activ al Academiei de Științe a R.P. Ungare.

● La cinematograful „Pigal" din Cairo rulează filmul artistic sovietic „Sadko" care se bucură de un mare succes. In același timp, la Cairo rulează un film sportiv sovietic în care este înfățișată desfășurarea competițiilor de la Moscova pentru campionatul european de baschet, precum și filmul „Lisa-constructorul".

Filmele sovietice care au reapărut pe ecranele cinematografelor din Egipt pentru prima oară după mulți ani, sînt întîmpinate de spectatori cu un mare interes.

● In urma unor dezbateri aprinse care au avut loc miercuri în parlamentul italian, Camera Deputaților a acordat guvernului Scelba votul de investitură doar cu o majoritate de 8 voturi. In timpul dezbaterilor au avut loc incidente care au degenerat într-o adevărată bătaie între diferite grupuri parlamentare.

In cadrul declarației guvernamentale, Scelba și-a reafirmat intenția de a duce o politică „de menținere a ordinei", adică de crunte represiuni împotriva maselor de oameni ai muncii.

Pe plan extern, Scelba s-a pronunțat din nou pentru participarea activă a Italiei la pactul nordatlantic și la comunitatea defensivă europeană.

● La 9 martie au început la Teheran și în suburbiile sale alegerile pentru Medjlis (cea de a 18-a legislatură). In periferii alegerile au început încă la 16 ianuarie. Pînă în prezent au fost aleși 80 de deputați din totalul de 136 ce vor trebui aleși.

Alături de partidele, care sprijină actualul guvern Zahedi, la alegeri participă „Frontul național", care a fost condus de Mossadik, pînă la arestarea sa în august, anul precedent. După cum relatează ziarele, într-o serie de circumscripții electorale din Teheran, la 9 martie au avut loc ciocniri între „grupurile adverse". La circumscripția electorală „Kafe Șahrdari", unde au votat mai cu seamă studenții, au avut loc ciocniri în urma cărora au fost rănite patru persoane. In prima jumătate a zilei autoritățile au operat peste 10 arestări.

Alegerile din Teheran vor continua trei zile.

● La 9 martie peste 2.000 de femei engleze au vizitat pe membrii Camerei Comunelor în clădirea parlamentului englez cerînd stabilirea de salarii egale la muncă egală.

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor pe marginea acestei probleme și răspunzînd la întrebările membrilor parlamentului, ministrul de finanțe, Butler, a declarat că guvernul nu poate înfăptui acest principiu atît timp cît nu o va permite „situația economică a țării". Butler a recunoscut că una din cauzele fundamentale care împiedică stabilirea salariului egal la muncă egală este povara colosală a cheltuielilor de război.

● Referindu-se la călătoria lui Adenauer în Grecia (Adenauer a sosit la Atena la 9 martie), corespondentul din Atena al ziarului englez „Times" scrie: „In cercurile diplomatice din Atena se consideră că această călătorie este în legătură cu planurile economice, pe care după terminarea războiului Germania le urzește cu privire la Grecia. După părerea diplomaților dacă relațiile economice greco-germane vor continua să se dezvolte în ritmul actual, Grecia poate să se transforme din nou într-o feudă a industriașilor germani, așa cum a fost pînă la război".

● După cum transmite postul de radio New York, Ministerul Apărării al S.U.A. a anunțat că în curînd o misiune militară americană, compusă din 11 ofițeri, va pleca în Pakistan în legătură cu hotărîrea de a acorda Pakistanului „ajutor" militar american.

● Potrivit datelor publicate de ziarul „Neues Deutschland", numărul șomerilor din Germania occidentală și din Berlinul occidental s-a cifrat la sfîrșitul lunii februarie la 3,3 milioane. Comentînd datele oficiale, ziarul menționează că la cei 2.042.107 de șomeri înregistrați în Germania occidentală trebuie adăugați 250.000 de șomeri din Berlinul occidental și cel puțin 1.000.000 de șomeri neînregistrați.

Turneul internațional de șah al R. P. R.

In runda 9-a a Turneului internațional de șah, s-au jucat partide importante pentru configurația clasamentului. Așteptată cu mult interes, partida dintre Kluger și Pachman s-a ridicat într-adevăr la nivelul unei întîlniri dintre fruntașii clasamentului. Ambii jucători au luptat cu multă energie pentru victorie și jocul a căpătat o desfășurare dinamică. Niciunul dintre jucători n-a putut obține avantaj și — într-un final egal — partida s-a dat remiză.

Tot remiză s-a terminat și partida Furman-Korcinoi unde s-a jucat apărarea Nimzovici.

Ciocîltea a jucat împotriva lui Sandor gambitul Evans, o deschidere în care, sacrificînd un pion, obține inițiativa pentru un timp îndelungat. Campionul maghiar a rezolvat mai bine complicațiile ivite pe tabla de joc și a cîștigat la mutarea 37.

O partidă foarte tăioasă a fost acela dintre Nejmetdinov și Wade. Sacrificînd un pion, Wade concepe un puternic atac, pe care maestrul sovietic l-a oprit printr-un contra sacrificiu. La întrerupere Nejmetdinov are avantaj.

Deși a jucat original deschiderea împotriva lui O'Kelly, Szabo, cu albele, pierde un turn și cedează la mutarea 40.

In partida Troianescu-Paoli s-a dat o strînsă luptă pozițională pentru stăpînirea cîmpurilor centrale. Troianescu a sacrificat un pion pentru a căpăta o poziție mai activă a figurilor sale. Paoli, îi răspunde printr-un sacrificiu de turn pentru nebun și pion. Poziția de întrerupere este greu de apreciat.

Jocul s-a menținut multă vreme egal în partida Sliwa-Voiculescu, însă, jucînd mai activ maestrul polonez, obține un puternic atac și-l obligă pe Voiculescu să cedeze la mutarea 36.

Holmov și Filip au jucat o partidă plină de combinații interesante. După o scurtă luptă pe aripa damei, Filip a sacrificat o figură trecînd la un atac brusc asupra regelui. Maestrul sovietic a respins atacul prin mutări precise. La întrerupere are o figură pentru doi pioni.

In partida Stahlberg-Bălănel, s-a dat o lungă luptă pozițională în care Bălănel a sacrificat un pion pentru a obține atac. După combinații interesante în jocul de mijloc, partida s-a întrerupt într-o poziție complicată.

E. REICHER
maestru al sportului

Cum se vor desfășura campionatele mondiale de tenis de masă

Comisia de organizare a campionatelor mondiale de tenis de masă, care se vor desfășura între 6 și 14 aprilie la Londra, a stabilit grupele pentru competițiile pe echipe.

Iată componența grupelor din cadrul „Cupei Swaythling", rezervată echipelor masculine: **grupa A:** Anglia (campioană mondială), Franța, S.U.A., Austria, Brazilia, Țara Galilor, Israel; **grupa B.:** R. P. Ungară, Japonia, R.P.R., India, Olanda, Portugalia, Egipt; **grupa C:** R. Cehoslovacă, Iugoslavia, Suedia, Germania, Belgia, Elveția, Irlanda.

In aceste grupe vor intra alte 6 echipe desemnate în urma unui turneu de calificare, care se va desfășura la 5 aprilie. La acest turneu vor participa următoarele echipe: Finlanda, Noua Zeelandă, Saar, Danemarca, Scoția, Liban, Italia, Norvegia, Australia, Jersey, Spania, Pakistan.

La actuala ediție a campionatelor participă 33 de țări.

La competiția pentru „Cupa Corbillon", rezervată echipelor feminine, grupele au fost stabilite astfel: **grupa A:** Japonia, Austria, S.U.A., Belgia, Iugoslavia, Egipt, Elveția, Saar, Danemarca; **grupa B:** Anglia, Țara Galilor, R. Cehoslovacă, Franța, Suedia, Olanda, Italia, Portugalia; **grupa C:** R.P.R. (campioană mondială), R.P. Ungară, Scoția, India, Germania, Brazilia, Islanda, Finlanda.

Spectacole

VINERI 12 MARTIE 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Infrățirea între popoare: Un pichet în munți; **Republica, I. C. Frimu, Flacăra:** O scrisoare pierdută; **Elena Pavel:** Femeia are cuvîntul; **Lumina:** Inimi de oțel; **Victoria:** Casa mult visată; **Maxim Gorki:** Tolstoi la Iasnaia Poliana, Feriți pădurile de insecte, Sarmico; **Timpuri Noi:** Campionatele de atletică ușoară, Viscolul, (Jurnal romînesc nr. 6 și 7), Jurnal sovietic nr. 67, Maeștrii porțelanului, Reportajul bufniței; **Gh. Doja:** Fiica regimentului; **Alex. Popov:** Keto și Kote; **8 Martie:** Brigada Kotovski; **Grivița:** Intîlnire pe ring; **Vasile Roaită:** Magazin de stat; **Cultural:** Primul spectacol; **C. David:** Căpitan la 15 ani; **Alex Sahia:** Apărătorii patriei; **T. Vladimirescu:** Luptătorii poporului; **Arta:** Pumnul de fier; **Miorița:** Aventurile lui Nastratin Hogea; **Moșilor:** Romanul unei tinere căsnicii; **23 August:** Campionul boxului, **Donca Simo:** Prin India; **Ilie Pintilie:** Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușacov, seria II-a); **Popular:** Plecat fără adresă; **1 Mai.** Supusul; **Volga:** Inimă fierbinte; **M. Eminescu:** Destinul unor femei, **8 Mai:** Vietnamul în luptă; **Libertății:** Balada Siberiei; **N. Bălcescu:** Copilărie fericită; Meciul internațional de fotbal R. P. Ungară—Anglia; Pisoiul neascultător; **Rahova.** Preludiul gloriei; **Olga Bancic:** Prieteni nedespărțiți.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.51.00 ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.